

**Amoenitates theologico-philologicae, in quibus varia S.
Scripturae loca ritus prisci & inedita quaedam Erasmi,
Bocharti, Baudii, Scriverii, J. de Laet &c. eruuntur**

<https://hdl.handle.net/1874/34355>

TH. J. ab ALMELOVEEN
SYLLABUS
PLAGIARIORUM,
H A C
Iterata editione altera parte auctior.
Accedit
HENRICI SYPESTEINII
DE
PLAGIARIIS
EPISTOLA.

AMSTELÆDAMI,
Apud JANSSONIO-WAESBERGIOS,
ANNO M. DC. LXXXIV.

Viris Clarissimis atque Doctissimis

PETRO BÆLIO,

IN ILLUSTRI

Rotterædamensium Schola Philosophiæ
Professori subtilissimo.

JOANNINI DEKHERRO JUD.

Ei Imperialis Cameræ Judicij Spironsis,
Advocato & Procuratori.

S. P. D.

TH. J. ab ALMELOVEN.

 Ncredibilis Vester erga me, quem
non solum maximum spitant pri-
vatæ, verum & in publicum de-
scriptis Adespotis datæ testantur Episto-
læ, amor, dudum debitam a me exigit
gratiarum actionem, quam licet longe
serius, quam quidem oportuit, vobis
exhibeam, Viri amicissimi, non sperem
tamen

tamen hinc minus fore gratam acceptamque. Est is, qui a me Vobis offertur consecraturque, Plagiariorum Syllabus, hac iterata editione longe altero tanto auctior; Vos ante alios, ob materiæ olim nobis inscriptæ convenientiam, Patronos atque Præsides admodum flagitans. Quod quum, vel me silente, observetis Viri Nobilissimi, nolite, obsecro, hanc meam despicere opellam, verum è contrario, quo tenerior, eo majore cum cura suscipere, atque contra THeonino dente instructos maledicos calumniatoresque ignorantissimos, tales namque plerique sunt, tueris, & hoc nostro qualicumque, usque dum a viris clarissimis, Colomesio, Placcio, Bailleto, Christiano THomasio, uti & cupientissimis mihi viris, Gothofredo THomasio & Joanne Alberto Fabro de *Plagiariis* promissi *Commentarii*, in publicum prodiant, frui labore. Valete & rem bene gerite. Dabam Gaudæ in Batavis pridie Non. Septembr. CIC. CCC.
LXXXIII.

SYLLABUS

PLAGIARIORUM.

R Abbi ABANDANA omnia furatus
est ex Kimchio. *Hulsius in Psalm. II.*
6. p. 336.

ABENBITAR maximam partem ē Dio-
scoride desumpsit. *Huetius de Claro Interpret.*
pag. 161.

ACCURSIO testatur Ant. Contius, cum ex
Azonis præceptoris sui ad singulas leges com-
mentariis manuscriptis, suppressis, & num-
quam typis expressis, majorem glossarum
partem decerpisse, ea interdum inficitia, ut
pessima quæque elegerit, optima reliquerit,
verba Azonis magistri non satis intellexerit.
Ex communicatione Montani.

ACRON plerumque Porphyronis plumis
vestitur. *Hadr. Junius Epist. I.*

ACTUARIUS locum de Hellebore nigri
præparandi & exhibendi modo ad verbum
ex Aëtio in suum opus transtulit. *Henric. Sme-
tius Miscellan. Lib. I. Epist. X. p. 47.*

ACUSILAUS & EU梅ELUS Historiogra-
phi, Hesiodi carmina in solutam orationem
versa pro suis ediderunt. *Clem. Alexand. Strom.*

1. 6. pag. 265. Græc. ed. Mediceæ.

ÆLIANUS dissimulato nomine transscribit
Socratem. Isaac. Casaub. Animad. in Athen.
pag. 667,

ÆGINETA exscribunt Galenum. Brown de
& { errore popular. cap. vi. pag. 38. comm.
AETIUS Montanus.

ÆSCHINES accusabatur ab Menedemo E-
retriate, quod Socratis Diálogos à Xanthip-
pe acceptos pro suis ederet. Diogenes Laërt. l. 2.
pag. 116 in **Æschine** ed. Amstel. & ad hunc locum
ex Athenæi Deipnos. l. xiiii. cap. 8. pag. 611. ed.
Casaub. Aldobrand. & Menagius in notis.

AGELLIUS sua ex T. Livio. Joannes Camers
in vita Solini.

ALBERTUS quæ scripsit de Musimone ha-
bet ex Isidoro. Martin. Etymolog. V. *Musimo.*

ALBERTUS DURERUS Germanus, pictor
plagii convincitur. Jacob Nicol. Loensis Miscell.
Epiphyl. lib. iii. c. i. Fac. Critic. pag. 36. Tom. 5.

ALBRICUS Philosophus cap. ix. Libell. de
Deor. imagin. quæ habet de Pane videatur
hausisse è Servio ad Virgil. Eclog. ii. vers. 31.
Munckerus ad *Albricum* cap. ix.

ALCIATUS (Andreas) ex Robortello &
aliis sua desumpsisse fertur. Carol. Sigon. cap.
68. pag. 332. Tom. 2. Lamp. Critic. pag. 186.
& 243.

ALCYONIUS (Petrus) dicitur librum suum
de

de Exilio majori ex parte ex Ciceronis libris de Gloria transcripsisse. Colomes κειμηλ. Literar. cap. I 5.

ALDROVANDUS (Ulysses) plagii accusatus defenditur à Laurentio Pignorio Symbolicar. Epistol. Epist. 48.

ALEXANDER ab Alexandro à Guilielmo Barclao Cardinale Bona & multis aliis dicitur plagiarius. Baillet. Jugem. des Scavans Tom. II. Partie II. pag. 82.

AMBROSIUS Origenis commentationes quasi ad verbum transcripsit, & suam de Purgatorio opinionem ab ipso hausit. Joan. Gerardus Patrolog. pag. 135. Cl. Monianus è Rainold. Cens. Lib. Apocryph. Tom. I. Prælect. 82. p. 988. notat cum integra opera Basili Hexameron è Græcis transtulisse & pro suis usurpasse.

ANDREAS (Eborensis) multa ex Guidone Bituricensi defloravit. Reines. Epistol. 50. ad Hofmann. pag. 462.

ANGELO (Michael) totas imagines ex aliorum pictorum tabulis suis inseruit, coque potius plagiarius quam æmulator dictus. Wilh. Goere, Menschkunde II. Hoofdstuk pag. 38. uj: de Heer Joan. Bisschop.

APOSTOLIUS quæ habet N. 71. Cent. 4. ad verbum descripsit non agnito Palæphato, Galen. ad Palæphat. de Incredib. cap. II. transcri-

bit *Lucilium Tarrhaeum*, *Meursius in Theseo*. cap. 27, defendit tamen *Apostolium D. Joann. Albertus Faber Decad. Decadum Plagiarior. N. LXV.*

APPIANUS dicitur alienorum laborum fucus. *Scaliger Animadvers. in Euseb.* pag. 177.

APPULEJUS Librum suum de Salutaribus remediis ex Plinio totum compilavit. *Bodæus & Stapel. in Theoph. lib. I. cap. 9. Histor. Plant.* pag. 321.

— iv. Librum Metamorphosew, ex Luciano desumpsit. *Elmenhorst. Emendat. ad hunc locum.* Multa in libro de Dogmate Platonis è Diogene Laërtio aut Diogenes ex Apuleio descripsit. *Casaub. ad Diog. Laërt. pag. 33. ed. Lond.*

AQUÆUS (Stephanus) in Commentariis suis in Plinium transscripsit Beatum Rhenum, neque ejus mentionem nisi quoties vult reprehendere facit. *B. Rhenanus Epistol. L. cent. Epist. Philolog. Goldasti pag. 196. Vide & pag. 199.*

ARNOBIUS multa è Clemente Alexandrino desumpsit nomine ejus dissimulato. *Kort bolt de Calumniis Paganor. in veter. Christian. spars. cap. VIII. §. v. pag. 64.*

AUGUSTINUS descripsit quædam suppressio nomine ex libro Mercurii. *Conring. Hermet. Medic. cap. 5.*

AVICENNA ex variis Scriptoribus suum descripsit librum. *Manard. Epist. 4. l. 3. Huetius de Claris Interpretibus pag. 160. ed. Hagens.*

AU-

AUSONIUS. Insimulatur à Salmatio ac si omnia sua ab aliis defumisset, ita enim ipse: In transitu hoc dicam, omnia Ausonii epigrammata vel ex Græcis de verbo ad verbum expressa, vel de Latinis veteribus adumbrata. Ut illud cù lemma, qualem amicam velit, quod incipit, hanc volo quæ non vult. Ex antiquo Martialis imitatum & effectum esse deprebendi. Quod in veterum poëtarum catalectis nondum editis mihi repertum sic habet:

Qualem Flacce velim quæris nolimve
puellam.

Nolo nimis facilem difficilemque
nimis.

Illud quod medium est atque inter
utrumque probatur.

Nec volo quod satiet, nec volo quod
cruciet.

Ultimum hic versum sic immutavit Ausonius

Nec cruciare animum, nec satiare volo.

sed hæc alias. Ad Histor. August. Scriptor.
Tom. I. pag. 187. Quem locum fugisse Do-
ctissimum Tollium cum Ausonium illustra-
ret valde miror.

BALDUINUS vapulat Antonio Matthæo
ut plagiarius. Morhof. Polyb. Liter. L. I. c. 19.
pag. 230.

BASSUS (Cassianus) Scholasticus, ex Rei
Rusticæ Scriptoribus opus varium, (cui

γεωπνικὸς ab Agriculturæ studio nomen est
concinnavit. Junius Animad. l. 6. cap. I.

BARONIUS (Cæsar) nihil habet quam quod
Centuriatores fecerunt, & illos perpetuo re-
prehendit, putans ita tegere sua furta. *Secta-*
ligeran. in v. Baronius.

BAVARIUS omnia sua habet ex Scaligero,
sed numquam nominat nisi ubi eum repre-
hendit Isaac Casaubon. Epist. 708.

Rabbi BEN MELICH omnia furatus est
ex Kimchio. *Hulsius in Psalm. 11, 6. pag. 336.*

BERNEGGERUS (Matth.) transcriptis *Jacobi Lectii* orationem de memoria. *Morhof Po-*
lyhist. Liter. l. 2. c. 6. p. 381. quæ vero ad Ju-
stimum concessit ex Brissonio de Regno Per-
farum descripta sunt teste v. Clar. Theodoro
Schalbruchio.

BERTRAMUS sublegit Georgium Calixtum
qui appendicem scripsit ad Lipsium de Cruce.
Thom. Reines. Epistol. ad Hofmann. & Rupert.
pag. 224.

BEVERWYCK (Joannes) Schat der gesont-
heyd cap. 3. *Waaron de menschen in d'eerste tijden*
veel langer leefden dan zy nu doen. Totum fere
de verbo ad verbum descriptum est ex *Lectio-*
nun Petri Messiae lib. 1. cap. 1. ex communicatione
Montani. Imo plurima ex Fernelio & Quer-
cetano.

BLANCARDUS (Nicolaus) quæ in Arria-
nuni

num de expeditione Alexandri scripsit Commentaria surripuit Freinsheimio ita enim Jacobus Gronovius Supplement. in Arrian. c. 23. pag. 160. Neque enim tanti illi heroes sunt, ut ab enunciando, quod res ipsa est; ideo abstineret cogar; ut si ab octo illis Animadversionum libris, quo speciosi indicis fastigio vestibulum ejus vestitum ornatumque iverunt, deduxeris illa, quae aliena sunt & præcipue Freinsheimio surrepta, vix unus certe momenti cuiusdam; remansurus sit illi homini, qui se quoque stare venditat moribus antiquis, &c.

BODINUS (Joan) sua ex Scaligero desumpsit. Vide Scaligerana prima pag. 21. ex aliis. Colomes. Gall. Orient. p. 83.

BONIFACIUS (Balthasar) habet sua ex Vossio Bailler Fugem de Scavans part. I. Tom. II. pag. 212. ex Labbæo.

BRANT seu TITIO (Sebastianus) librum suum Navis Narragoniae Inscr. Germanicis Rhymis compositum ex prolixis dissertationibus Keisersbergii navis Stultorum collegit. Voetius Disputat. Select. Tom. III. pag. 684.

BREUNING (Joh. Jacob.) descripsit itinerarium suum Orientale ex itinerario Leonardi Rauchwolffii uti autor est Jobus Ludolfus Commentar. in Histor. suam Æthiop. pag. 25.

BRIXIUS (Germ.) in hunc, versus poetarum suffurantem, sequens Epigramma

confecit Thomas Morus, extat pag. 245.

*Priscos Poëtas nemo te colit magis,
Legitue diligentius.*

*Nam nemo priscis è Poëtis omnibus
Est, cuius ipse ex versibus,
Non hinc & inde flosculos, & gemmulas
Manu capaci legeris.*

*Vatem redonans tanto honore protinus,
Scriptia tuis ut inseras.*

*Beasque vatem, nempe quæ tu congeris,
Suos parentes indicant,
Magisque resplendent tua inter carmina,
Quam nocte lucent sydera.*

*Tantum decus vati invidere nemini
Soles, amicus omnium,
Ne quis, decus prioris olim saeculi,
Neglectus abs te defleat.*

*Ergo sacrati ne Poëtarum modi
Longo situ obsolescerent.*

*Injuria tu vindicatos temporia
Novo nitore percolis.*

*Hoc est vetustis arte novitatem dare,
Qua re nihil felicius.*

*Ars & beata, quisquis arte isthac tamen
Vetusta novitati dabit,
Is arte nulla (quamlibet sudet diu)
Novis vetustatem dabit.*

BRODÆUS (Joannes) plagi accusatus de-
fen-

fenditur à Baptista Sapino. Colomes. Gall. Oriental. pag. 31.

BULENGERUS Scaligeran. pag. 37. & 31.
ed. Groning.

BUNNEY (Edmundus) Collegii Mertonensis Socius Directorum ad Christianam fidem, cuius Ichnographia cum universa pene materia Ludovisio de Granada tribuitur, & compositio Brinkleiio à Roberto Personio compositum seu collectum, immutata forma protestantium usui accommodatum sub nomine suo edit. Histor. & Antiq. Univers. Oxoniens. l. 2. pag. 78.

BUXTORFIUS (Joh.) senior Bibliothecam suam Rabbinicam ex Riveto & Kock exscripsit Teste Labbaeo citanti Bailleto Jugem. de Scavans Tom. 11. pag. 118.

CALVINUS (Joan) quæ scripsit in Danielem desumpsit ex Hieronymo. Scaliger. pag. 4.
ed. Gron.

CAMDENUS (Guilielmus) insimulatus fuit ac si Joannis Lelandii scrinia compilasset. Breukius ei reprobravit ac si Heraldorum scripta vidisset, illorumque opera non parum esset adjutus, sed eum defendit V. Cl. Thomas Smithus in vita G. Camdeni pag. 24. 25. 26. quo dicit. *Hoc erat à Camdeni genio & moribus, si quod umquam flagitium, maxime alienum.*

CANINIUS Scaligerana. in V. Caninius.

CAPITOLINUS Herodianum ad verbum in-

terpretatur. Casaub. ad Capitolin. Maximin. duo
Cap. 20.

CAPIVACCI (Hieronymi) methodum totam fere perlegi, video primam partem eum sumpsiisse sibi ab Argenterio, & obscurasse ista quadam Barbarie, suaque fecisse, adhibitis quibusdam logicis rationibus. Crato Epistol. 18. Epistol. à Scholzio edit.

La Bibliotheque que P. Lucius CARMÉ de Bruxelles à recueillié sur ce sujet n'est presque qu'une Copie de l'ouvrage d'Arnold Bostius. Baillot *Jugem. des Scavans* part. I. Tom. II. pag. 125.

CARRION (Ludovicus) summus fur librorum Scaligerian. pag. 44. ed. Gron. Ex eo Bailletus *Jugemens de Scavans* Tom. II. partie II. pag. 257.

CARTUSIANUS (Adrianus N.) Scripsit libros de remediis utriusque fortunae in quibus bonam partem descripsit ex Franc. Petrarcha Valer. Andr. Bibl. Belg. pag. 18.

CASaubonus (Isaac) Guijonii emendatione usus est. Colomes. Gall. Or. pag. 268. Joannis Antiocheni, Reines. Epistol. ad Rupert. Epist. 64. pag. 572.

CASTRO (Ezechiel a) in libello de igne lambente exscribit Fortunium Licetum uti conqueritur Epistola 33. Centur. I. Thom. Bartholini.

Georgius CEDRENUS exscripsit Eusebium. *Vossius de Arte Gramm.* Lib. I. cap. x. Ioann. Curopolatem. Spanhem. in *Introd. ad Histor. N. T.* ad sec. xi. pag. 623. *Montanus.*

CHASSANÆUS in commentariis suis ad consuetudines Burgundiæ multa ex Matthiæ de Afflictis Commentariis ad Constitutiones Neapolitanas fuit expilatus, nec autorem nominat. *Sim. van Leeuwen in prologom. Cens. Forens.* ex communicatione Montani.

CIACCONIUS (Petrus) dissimulato improbe nomine describit Platinam. *Herm. Consringius de Bibliothec.* August. Epist. ad Boineburg. pag. 14. *Hieron. Mercurial.* in Appendix ad caput XI. Lib. I. de Arte Gymnast. pag. 77.

CIOFANUS (Hercules) emendationem in Ovidium Ursino sublegit *N. Heinsius Not. in Ovid. Fast. IV. v. 467.*

CLARIUS (Isidorus) ex Munstero sua descripsit. *Bynæus de Calcois Hebræor.* I. I. cap. 4. pag. 80. *D. Fl. & Giffen Commentat.* in *Ezechiel cap. 3. pag. 22.* è *Polo Beverland de Peccato Original.* pag. 135.

CLAVERIUS (Stephanus) notas suas in Persium descripsit ex veteri Scholiaсте *H. Ernstius Observat.* lib. I. cap. 7.

COLVIUS (Petrus) Emendationem Apologiæ Appulei ex Erasmo desumpsit. *Pricæus ad Appul. Apologiam* pag. 145.

Colu-

COLUMELLA transcritbit Varronem. PETR.
Victorius in Notis in Varron. pag. 4.

COMMENTARIA Pontificiorum in primis
Jesuitarum in Libros Scripturæ maximam
partem ex nostris sunt desumpta. Voetius Dispu-
tati Select. Tom. I. I. pag. 686.

CONSTANTINUS (*Robertus*) qui Montalba-
ni medicinam fecit, sua ex Scaligero in
Avicennam Scholia descripsit. *Scaligerian.* pri-
ma pag. 12. insimulabatur ac si notas Julii Cze-
faris Scaligeri platio sublegisset sed eas edendo
hoc crimine se se absolvit *Colomes.* Gall. Oriental.
pag. 103.

CONSTANTINUS Porphyrogeneta Lib. II.
de Them. Th. 9. quæ de Urbe Liso scripsit
verbotenus descripsit ex Strabon lib. VI.
pag. 316. teste *Luca Holstenio in not. in Stephanus*
de Urbib pag. 191.

CRAGIUS (*Nicolaus*) habitus est Plagii
reus quod scilicet edidisset IV. de Republica
Lacedæmoniorum libros à Cujacio quondam
conscriptos. Sed vendicat eum ab hac inju-
ria *Henricus Ernstius Observat.* lib. 2. cap. 27.

CUJACIUS (*Jacobus*) quæ habet cap. 3.
Lib. xv. Observation. dissimulato nomine Jo-
annis Antiocheni, ab eo descripsit. *Reinesius*
Epistol. ad Hofm. & Rupert. N. 64. pag. 572.

CURIUS FORTINATIANUS fere describit Quin-
tilianum. *Gronov. in literis ad Joan.* Rhodium
a Fer-

^a Ferrario prolatis de Re Vestiar. lib. I. cap. 39.

DAMASCENUS (Nicolaus) integras paginas ex Dionysio Halicarnassensi ex Xantho, Lydo, &c. descripsit H. Valesius in notis ad Polybii & alior Excerpta pag. 70. & Gregorio Nysseno de Providentia multa transcripsit. Gomar. de Providentia. c. 8. pag. 165. Communic. Montanus.

DELARIO (Martinus Antonius.) Inde etiam Isagogen conscripsit (Joachimus Hopperus.) Cujus prioribus quidam quatuor libris paratitla juris civilis Romani docuit; posteriores tamen libros totidem voluit esse elementa Juris sive de Principiis justi & injusti. Et vero haec sunt illa elementa, quæ in duos libellos ejusdem nominis non multo post contraxit M. Antonius Delrio: non ineleganter quidem, improbe tamen dissimulato Hopperi nomine. Herm. Conringius Epistol. pag. 315.

DIDIMUS i Varronem exscripsit. Redus de Insectorum generat. pag. 88.

DI EUCHIDAS Megaricus principium orationis desumpsit ex Hellanici Deucalionia. Clem. Alexandrin. Stromat. l. vi.

DIODORUS SICULUS multa ex Agatharchide ad verbum descripsit teste Salmasio ad Solinum. communicavit Montanus.

DONATUS Vitam Virgilii ex Suetonio com-

compilavit. Vossius ad Catullum. pag. 75.

EGBESIPPUS ex Josepho sua descripsit. Scaligeran. v. Egesippi.

ENN IUS à Nævio vel sumpsit multa, vel surripuit. Cicero in Brutus c. 19.

EPICURUS à Democrito principalia decreta surripuit. Clemens Alexandrin. Strom. lib. vi.

EPIPHANIUS: locum Eusebii ita de verbo ad verbum descripsit ut de suo duo tantum nova verba, adjecerit. Scaliger Animadu. in Euseb. pag. 29.

ERASMUS (Desiderius,) insimularur ac si Adagiorum opus aliena opera construxisset, sed eum defendit. Nannius Miscell. lib. 2. c. 19.

ERATHENES | Timotheum de Insulis excritbit. Broun de error popul. cap. vi. pag. 301. commis. Montanus.

ETYMOLOGICI MAGNI Auctor Tarthæum transscribit. I. Rutgersius Variar. Lect. lib. 1. cap. 3.

EUCHERIUS Episcopus Lugdunensis in Commentariis in Genesin descripsit Hieronymum. Drusius Hebraic. Quest. lib. 3. Quest. LXII.

EUDEMUS Naxius à Melesagora sua desumpsit. Clemens Alexandrin. Strom. lib. vi.

EUMELUS & Acusilaus Historiographi, Hesiodi Carmina in solutam orationem versata.

namquam sua ediderunt. Clem. Alexandrin.
Strom. lib. vi. pag. 265. ed. Gr. Medic.

EURIPIDES Medeæ dispositionem ac versum exemplum desumpsit ex Calliæ Atheniensis Tragoëdia. Athen. Deipn. lib. VII. c. I. pag. 276.

EUSEBIUS sua ex Julio Africano desumpsit. Scaligeran. v. Eusebii.

EUSTATHIUS usus est Scholiis in Homerum, hactenus ineditis quæ tamen dignissima sunt ut in lucem prodeant. Vossius ad Catullum. pag. 247. TH. Gale in notis in Apollodorum pag. M. 37.

FABER (*Tanaquillus*) quæ de Poëtis Gallicis scripsit deprompsit ex Lilio Gyraldo. Baillet Jugem. des scavans Part. Tom. II. pag. 199. ex Salmasiensis scriniis. Nicol. Heinj. not. in Artem Amatoriam Ovidii pag. 374. seqq.

FARNABIUS (Thomas) de eo ita Hugo Grotes Epistol. 98. Appendic. Notas meas ad Senecam Farnabius legit, & ubi visum sublegit. ad Martialem licet utatur verbis Raderi à plagiō eum tamen vendicat Vavassor de Epi-gramm. cxx. p. 271.

FICHLoviUS (Joannes) multa desumpsit ex Klockianis. Herm. Conring. Epistol. p. 224.

FOLIUS (Cæcilius,) qui menses aliquot mecum fuerat, ac a mea consuetudine discesserat

rat id à se inventum dicit imo & librum adju-
vante amico, cuiusdam calamo, hac de re
conscriptit. Joseph de Aromatis ad Casp. Hof-
mann. Richt Epist. p. 800.

FRONTINUS (*Julius secundus*) exemplum
secundum caput Hom. lib. 111. Strategem. de-
scripsit è Sallustii Belli Jugurthini cap. 92.
93. 94. observante Rivio ad Sallustium pag.
379. 381.

FULVIUS (*Andreas*) sua à Sadoleto recepit.
Teisser. Biblioth. p. 437.

GALATINUS (*Petrus*) dicitur Plagiarius
Scaligeran. pag. 83. Saldensis de libris pag. 155.

Ad **GALLUM** sublegentem veterum Car-
mina.

Vatibus idem animusque, & vere spi-
ritus idem,

Qui fuit antiquis est modo Galle
tibi.

Carmina namque eadem, versusque
frequenter eodem

Quos fecerè illi, tu quoque Galle
facis.

Thomas Morus Epigram. pag. 261.

GEORGIUS (*Alexandrinus*) sua hausit ex
Cyrillo Episcopo Alexandrino, qui scripsit
etiam vitam Chrysostomi Teisser. Biblioth.
pag. 66.

GERARDUS (*Johannes*) gnaviter describit

Co-

Cocum. ex Hoornbekio Saldenus de libris
pag. 1-6.

GIFANIUS (Albertus) Scaligeran. pag. 44.
edit. Groning.

GLYCA (Michæl) exscripsit sœpe Physio-
logum S. Epiph nii. *Consilios Ponce de Leonis.*
in Notis ad Physiolog. cap. 1. pag. 4. & cap. IV.
pag. 16. *Basilium* Id cap. x. pag. 19. 40. *Physio-
logum S. Epiphanii.* Id. cap. xv. pag. 66.

GORGIAS Leontinus suffuratus est sua a
Melesagora. Clem. Alexandrin. Strom. LIVI.

GRÆCINUS, qui alioqui Cornelium Cel-
sum transcripsit. Plinius lib. 14. cap. 2.

GRANGÆUS (Isaacus) utitur ipissimis
Ramiresii verbis ad versum 24. Sat. 1. Juve-
nal. quæ habet ad *Martial. Epigr. VI. Amphitheatri.* ad Sat. III. §. 198. quæ Ramires. ad
Martial. I. 1. ep. 109.

GREGORIUS Nyssenus Orationem de ani-
ma totam descripsit ex Nemesii libro de Ho-
minis natura. Meursius Denar. Pythagoric. cap. I.
pag. 7. vel Nemesius ex Gregorio Nysseno.

GRUTERUS (Janus) compilavit scrinia
Passeratii ad Propertium Pareus *Analector.* in
Plaut. pag. III. Tom. VII. *Lampad.* *Critic.* Gutherit
scrinia Id. ibid. pag. 116.

GUARINUS Veronensis exscripsit Chryso-
loram. Konig. Bibliothec. Vet. & Nov. pag. 191.
Vossius de Arte Grammatica l. 1. c. 4.

HARMONICUS *Simus Arimnesti Canō-*
nem Musicum pro suo venditavit. Porphyr. de
vita Pythagor. p. 182.

HEINSIUS (*Dan.*) *plagii fuit accusatus*
quod Exercitationes in N. T. à Scaligero de-
prompsérunt. Sed vindicatur a Sarravio Epigram-
mate quod exstat Epistolar. pag. 38. culpat
tamen Hugo Grotius Epistol. 151. Appendix.
Conjecturas Nansi in Simplicium, & in Epi-
steti Enchiridion pro suis edidit. Salmasius in
*Præfation. in Simpl. *** 3.*

HELIODORUS seu *Damianus Larissæus* in
opticis multa ex Herone ad verbum descrip-
psit. Vossius ad Catullum. p. 245.

HELVICUS (*Christophorus*) totum opus
ex Calvisio descripsit. Tanaq. Faber. Lib. 1. Epist. 64.

HERACLITUS Ephesius ab Orpheo plu-
rima accepit Clem. Alexandrin. Strom. lib. vi.

HESYCHIUS Milesius in Melisso transcri-
bit ipsissima verba Diogenis Laërtii. Menag
in not. in Laërt. lib. ix. segm. 24. pag. 402. in
Theodoro Samio iterum. Idem Lib. 11. segm.
107. p. 118. in Menedemo Isaac Casaubon. ad
Diogen. Laërt. p. 156. 157. ed. 1692.

HIERONYMUS quæ habet de Terentio
descripsit ex Suetonio. Vossius de Poët. Latin. c. 1.
p. 9. diligens Quintiliani Lector Toll. ad Auson.
p. 118. Tertulliani Kuhnus ad Aelian. V.H. 11. 31.

HOMERUS Iliadum librorum argumen-
tum

tum desumpsit ex libris Corinni Poëtæ Epicæ, qui primus Iliadem scripsit tempore belli Trojani. Suidas in voce Corinni. ex eo Pinedo in Indice ad Stephan. de Urbib. accusatur a Cantero Variar. Le&t. 11. cap. 3. quod multa ab Orpheo & similibus ceperit, sed injuste inquit Alber. Gentilis, imitatur Homerus Orpheum & Musæum non spoliat. *communicavit Montanus.*

HOTOMANNUS (Franc.) ex Paschalii libro de Legato, omnia furatus est. Scaligeran. p. 259.

HOTTINGERUS (Joh. Henricus) in Topographia Ecclesiastica quæ altera pars est Archaeologæ Orientalis, etiam Ecclesiæ Æthiopicæ mentionem fecit. Recentia, quæ autor iste habet, a me quondam accepit, quamquam mei nullam ibi faciat mentionem, inquit Jobnus Ludolfus, Commentar. in Histor. suam Æthiop. p. 18.

JACCHÆUS in Institutionibus Medicis multa habet ex Duncano Liddelio, ut notat Kyperus de studio Medico. *communicavit Montanus.*

JOANNES Antiochenus compilavit Plutarchum, Eutropium, Politianum, alios. H. Valens in notis ad Polybii & aliorum Excerpt. pag. 116. 117.

JOANNES Gerardi plantarum Historiam

ex Lobelio compilavit; uti conqueritur in
Stirpium Illustrationibus pag. 2. Mendum typog-
raphicum inquit translatitiæ iconis meæ, ob fatig-
lem operariorum negligentiam, tum in observa-
tionibus Teutonicis, tum in iconibus sequutus est.
Joannes Gerardi obtusisque naribus gramen etiam
istud pratense minus sive parvum statuit; meos
siquidem labores suppressimere conatus est, eosque sibi
temere, & impudenter arrogavit, universum
que opus nostrum, Adversaria Stirpium voca-
tum, corrasit & suis rapsodiis statim ab initio
inseruit, & pro verbo, verbum reddit, (lingua
autem Latinæ admodum rudis fuit) sed multa
balbutire & effutire conabatur, ut tamquam scio-
lus videretur regnaretque sicut inter luscios strabo-
barbitonorum quorundam sordidorum more. Ico-
nibus Tabernemontani usus est, qui omnes Icones
nostras & Plantinianas, nec non Clusij omnium
que Botanographorum cate & tacite, suppressis
Authorum nominibus, ne laterna aperiatur, ut
fieri solet, unde quæque exhauserit. Huic, quia
in Mercklini Lindenio renovato non extat
scriptor, subjiciam locum Joannis Raii, quo
breviter ejus vitam comprehendit. Joannis
Gerardi Historia plantarum Anglicæ cum figuris
ipsius Tabernamontani, nonnullis etiam Lobelit,
& insuper 16, novis additis. Londini 1597. fol.
Joannes Gerardus (referente Johnsono in prefat
ad Gerardum emaculatum) natus est Nantvici in
Comi-

Comitatu Ceseriensi, unde Londinum venit, ubi
Chirurgiae operam dedit, in qua adeo profecit,
ut magisterium in ea facultate adeptus sit. Lin-
guarum Mediocre aut nullam habuit peritiam.
Hujus operis potissima pars & quasi corpus sunt
Pemptades Dodonæ, Anglice redditæ a quodam
Doctore Priest, quas Gerardus fere integras trans-
sumpsit. Hoc ut celaret mutavit Dodonei Metho-
dum in Lobelianam a graminibus & graminifo-
bris initium sumens.

JORNANDI Liber de successione Regno-
rum maxima ex parte ex Flori Historia compi-
latus est. H. Valesius ad Polyb. & alior excerpt. p. 110.

JOSEPHUS Aristeam fere transscribit Ca-
saub. ad Capitolini Gordian. tres. cap. 3.

ISIDORUS Hispalensis iisdem verbis exscribit
Rufinum. Ger. Joan Vossius de Trib. Symbol. dis-
sert. I. §. 19. p. 14, suppresso nomine Ser-
vium. Brissonius de Ritu Nuptiar. p. 74. multa
ex Hieronymo. Scaliger. Animadu. in Euseb.
Chronolog. p. 31. G. I. Vossius Etymol. p. 7. v.
Acus. In libro de Natura rerum tota interdum
capita ex Hygini Astronomico transscribit,
Thom. Munkerus dissert. de stylo Hygin. x. & in no-
tis ad Hygin. pag. 353. & 484 Aethicum.
Barth. Adv. XLV. cap. 13.

KECKERMANNUS ethices Systema ex G.
Donaldsonii Synopsi ethica suppresso no-
mine descripsit. Sic enim ipse. Accessit & eo-

rum non tacitum, utcumque suppresso meo nomine, testimonium, qui ex eo scriperunt, & in sistema sua, quæ ad gustum videbantur, transferunt, Keckermannia cum meis qui conferet, haud vana hæc, aut ostentationi dicta reperi et, plagi manifestarii ex eo mangonem depræhendit, quod ne erroribus quidem mutatis, tamquam mancipiorum nominibus familiæ suæ pleraque adscripsérit. G. Donaldson Epistol. ad Lector. Synop. Oeconomic. præfixa.

KEUCHENIUS (Robertus) de altitudine aquæductuum quæ habet desumpsit ex Demptero ad Rosinum. Raphael. Fabreg. de Aquæd. p. 153.

KIPPINGIUS (Henricus) Plagiarius dicitur ab Octavio Rubenio *Analect. de Re Vestiar.* cap. XLVI. p. 154.

KIRCHMANNUS (Joannes) in libro de Funeribns Romanorum multa desumpsit ex Kornmanni libro de Miraculis mortuorum. Borremans. *Variar. Lect. libr. c. 4. p. 32.*

LACTANTIUS (Lucius Cælius) quædam suppresso nomine descripsit ex Mercurii libro. Conring. *de Hermet. Med. cap. 5.*

LEDA us plurima hausit ex veteri Catalogo Sociorum Collegii Metonensis, & ex Lelando Balæus. *Wood Histor. & Antiq. Oxon. l. 2. p. 87.*

LAMBINUS (Dionysius) usus est emendationi-

tionibus Guilielimi Canteri in Horatium.
Guil. Canterus Novar. Lection. L. iv. c. 12. in
fine. & lib. vi. c. 4. in fine.

LIPENIUS (Martinus) in volumine Cata-
logi Realis de Medicina totum pene exscripsit
vander Linden. Baillet Jugem. de sagavans,
Tom. II. p. 46.

LIVIUS Titus sua ex Polybio desumfit de
quo ita F. Ursinus in dedicatione Excerpt.
de Legationibus præf. quum Livius autem
(Polybium sc.) ita fuerit imitatus ut ejus non
tantum sententias sed verba etiam ipsa & ad ver-
bum plane expresserit. Quo magis fit, ut satis mira-
ri non possim, hominem ita de Romano nomine
meritum, pene silentio præteritum ab ipso, cum se-
mel tantum, aut iterum illum nominet & quidem
exigua cum laude vel potius nulla Auctorem non
spernendum, appelle. Vide cetera.

LEONICUS (Nicolaus) qui scripsit de Ani-
malibus Lib. XVI. saepe transcribit Ælianum
de Animalibus. Pinedo in Indice Auctor. ad
Steph. de Urbib. pag. 753.

LIPSIUS (Justus) insignia plagia commisit
in Tacito à Mureto edoctus. Scaligerana pag.
204. & 208. Lipsius in libro de Militia Rom.
omnia cepit ex Francisco Patritio, qui Italice
scripsit ea de re. Vide Scaligerana prima in Adjicia-
lis cena. Saturnalium librum ex Fabri Seme-
strium l. 2. ex Scioppio & Fabro Sam. Pitiscus

in Præf. Q. Curtii. Bailletus pag. 277. Jugemens des Scav. part. II. Tom. II.

LOMBARDUS (Petrus) exscribit Isidorum Hispalens. Vossius Etymolog. v. Acoluthi.

ULLIUS (Raymundus) plagii accusatur à Gabriele Naudæo, quod omnia ex Arabe Abezebron ceperit, defenditur à Dan. Georg. Morhof. Polyb. Liter. L. 2. cap. 5. pag. 348. Joann. Alberto Fabro Decad. Decad. N. XLII.

LYDIUS (Jacobus) Librum de Agonistica Sacra ex Mercurialis libris de Arte Gymnastica, & Petri Fabri libro, quem Agonisticum inscripsit, potissimum descripsit. Borremans. Variar. Lect. lib. cap. 15. ultima verba pag. 193.

MACCIVIUS (Joannes) Exercitationes suas è Molinaei Anatome Arminiasmi compilavit. Saldenus de Libris pag. 156.

MACROBIUS transcripsit Alexandrum Aphrodisæum & pene verbotim expressit. Ulysses Aldrovand. de Quadruped. Bisilic. l. 1. pag. 394. Postremum Saturnaliorum librum totum propemodum à Plutarcho mutuasse dicitur. Guil. Canterus Novar. Lection. lib. VII. cap. 7. Ex Agellio suppresso nomine quædam. Joann. Meursius Spicileg. Theocrit. pag. m. 57. Joan. Camers in vita Solini. Ex Vavassor. de Ludicr. dictione pag. 271. Bailletus pag. 28. Tome II. part. II. Jugemens des Scavans.

MADIUS (Vincentius) Brixianus Philosophus

sophus annotationes suas in Aristotelis Poëticam ex Fr. Robortelli commentariis descripsit; sic enim de Arte Critica in fine. Quare non est, quod miretur Madius, si ego illius obtrectatione ne tantillum quidem moveor. Videat ipse, si in meis commentariis, qui superiore anno iterum Basileæ impressi fuerunt, aliquid immutavi, quod jure ab eo fuerit reprehensum. Et subodoretur diligentius, quid docti viri de suis annotationibus & commentariis meis, sentiant; quidque judicent de totare. Nam & totidem verbis descriptis quam plurima de meo commentario & veterum loca eadem recitavit, quæ ego protuleram. Illi autem venire in mentem ne auctorum quidem ipsorum nomina potuisse sint, quos numquam legit, nec attigit, cum vix litteris Græcis sit tinctus, nec eam notionem rerum umquam parare sibi studuerit, in qua ego omnem aetatem consumpsi. Fac. Critic. pag. 28. Tom. II.

MAGNUS (Olaus) cum ex Plinio aliquid defribit nomen ejus dissimulat. Th. Bartholin. Cent. I. Epist. 28.

MAJOLUS (Simon) multa ex Peucero de Divinationibus suppresso ejus nomine, in caniculis diebus descriptis. Georg. Mæbius de Oracul. Ethnic. cap. 2. pag. 30.

MANETHO quicquid habet apud Syncelium, omne de promptum est ex Eusebio & Panodoro. Marsh. οργανωση. Can. Chron. pag. 2.

MANUTIUS (Paulus) — Libro : quem nuper compilatis Zasii, Gruchii, & Baldini de eadem re commentariis, edidit de legibus Romanis &c. Franc. Robertellus pag. 25. part. secund. Facis Critices. pag. 71. idem pag. 88. Ex Gyraldo & Erasmo sua defumissae dicitur à Samberto. *Sam. Pitiscus Praef. in Curtium. Commentarios*, quos Janus Parrhasius in Ciceronis Epistolas ad Atticum scripsit, pro suis edidit Schielen Biblioth. Encl. pag. 261. ex communicatione Montani.

MANCUII fratres in libro de Transsylvania exscribunt Ortelii Thesaurum. *Martinus Opitus Variar. Lettion. Libri cap. 3.*

MARAFIOTUS (Hieronymus) transscribit Gabrielem Barrium nulla facta mentione. *Naudæus in Judic. de Aug. Nipho.*

MARCELLUS (Empiricus) Verbotenus descripsit Scribonium Largum de composit. Medicamentorum. *Broun Pseudodoxia Epidem. cap. VI. lib. I. Reinesius apud Thomam Bartholinum Cent. II. Epist. 89. Joan. Rhodius ad Scribonium Largum pag. 29.*

MARCILIUS (Theodorus) Vide, quo pruritus & cacoëthes Crammaticum impulerit, qui, ne recederet à more suo, maluit pravam lectionem Junii sequi & sibi attribuere, dissimulato, ut solet, hominis nomine, quam veram sequi Scaliger. in notis ad

Mar-

Martial. lib. Spect. Epigr. xi. Quæ de aquis Niloticis scribit ex Brodæo, suppresso ejus nomine, transcripsit. *Matth. Raderus ad Martial. pag. 29.* Dissimulat unde profecit eos, quibus plurimum debet, & quibus præeuntibus multa didicit, inciviliter & injuste carpit. *Scaliger. ad Scriv. p. 141. 143. 149. 155.* *Martial. ed. Scriv.*

MASSO (*Papirius*) in libello suo ostendit se multum profecisse ex Ausonianis nostris, quamvis serio dissimulat. *Scal. Epist. lib. 4. ep. 346.*

MARIANUS (*Scotus*) transcribit Eusebium à Hieronymo verum. *Meursius in Theodo cap. 29.*

MERCURIALIS (*Hieronymus*) emendationem Galeni ex Joanne Æmilio Ferrarensi transcripsit. *Ulyss. Aldrovand. in Prologem. de Quadrup. Bisul. pag. 3.*

MERULA (*Gaudentius*) qui quantus fuerit Plagiarius hisce docet in Apologia sua (pag. 28.) Antonius Majoragius. Creditisne fortasse juvenerunt tantum inesse Gaudentio Merulæ diligentiae atque industriæ, ut ipse Ciceronem vel Terentium legerit, & ea notari quæ ad imitationem Terentii dixit Cicero? nimium illi tribuitis siquidem hoc creditis. Sed cum jam plurimis vestrum notissimum esse sciam quam libenter Æsopicam Corniculam imitetur, & alienis se plumis induat, non dubito

bito quin etiam facile credatis, quæ dicturus sum.
 Nempe hos omnes locos, in quibus Ciceronem cum
 Terentio, Terentium cum Plauto comparat, aliena
 industria congregatos impudentissime sibi Merulam,
 attribuisse. Quod si quis vestrum mibi non credit,
 legat ea quæ Joachimus Camerarius, in primum
 librum Tusculanarum questionum doctissime com-
 mentatus est, ibi reperiuntur haec omnia, quæ bo-
 nus hic pastor Gaudenius ad verbum in Dialogum
 suum traduxit, ô temeritatem fustibus coercendam.
 Tu ne igitur quod ego magnis vigiliis & laboribus
 observavi, mibi surripies? tuum esse dices? pro di-
 immortales; quid igitur est committere sacrilegium
 si hoc non est? nam lucubrations suas viri eruditissi-
 mis nominibus inscriptas Musis consecrant, eas
 quicunque privatum in usum, aut gloriam vertit,
 is sacrilegus sit necesse est; neque est quod excusare
 possis, ita casu accidisse, ut quæ Camerarius nota-
 verat, etiam tu notares, cum quatuor pagellas inte-
 gras ad verbum transcripsieris. Sed hoc apud te
 novum non est, in hac arte latrocinandi vetus es ac
 nobilis gladiator, nam & ea quæ vir satis eruditus
 Bernardinus Merula in Vitruvium commentatus
 erat, tibi adscripsisti, multisque nugis additis, ja-
 ctabas te justa in Vitruvium commentaria conscri-
 psisse. Quod cum Bibliopole cuidam omnium li-
 terarum ignaro persuasissem, aureos ab eo plusquam
 quinquaginta recepisti. Donec tandem detectis do-
 lis tuis, non sine summa ignominia repulsus es.

Scisne

Seisne me de rebus mibi notissimis verba facere? quid in eo volumine in quo de Galliae Cisalpinæ rebus antiquis tractas? nonne siquid est boni, id totum Alciato nostro surripuisti? Nam cum ille vere divinus vir, præter cetera multa omni disciplinarum genere referta opera, unum etiam de antiquitatibus opus conscripsisset; ex eo tu quidquid ad rem tuam satiebat, surripuisti, quam quidem injuriam ille iam pridem vindicasset, nisi tantum virum puderet, contra barbarum e trivio literatorem certamen suscipere. Observeate igitur hominem summa industria, juvenes, qui tamquam fucus quidam ignarus nienis semper laboribus insidet.

MIRÆUS (Aubert.) notas in Henricum Gandavensem exscripsit ex Baronio atque Bellarmino. Baillet *Jugem. des Scavans Tom. II. p. 78.*

MOLINÆUS (Carolus) ex Budeliano Codice descriptus est. Teisser. *Biblioth. Numm. part. II. p. 467.*

MYNSINGERUS (Joachimus) in Commentario suo ad institutiones Juris describit dissimulato nomine Balduinum. Ex Huber. Lib. I. c. 4. Digress. *Jur. Montanus* communicavit.

NEBRISSENSIS (Antonius) Commentaria sua in Persii Satyras descriptis ex veteri Scholiaсте H. Ernstius Observat. lib. I. c. 7. 8.

NEANDER (Joannes) a Labbæo Plagiarus

rius dicitur Teisser. Biblioth. p. 124.

NICEPHORUS (Callisth.) exscribit Philostorgium tacito nomine. Gothofred. Dissert. p. 14.

NICHOLAS (Bartholdus,) multa ex Francisci Veronii aliorumque Jesuitarum lacunis hausit. Herm. Conringius Epistol. p. 117.

NOVARINUS (Aloysius) Plagiarius describitur à J. B. Carpzovio in notis ad Schikard de Jure Reg. Hebr. p. 317.

ORIBASUS exscribit Galenum. Brown de Error. Popular. c. vi. p. 38. comm. Montanus.

ORIGENES multa ex Cornuto in stromateas suos transtulit. Casaubon. ad Persi Sat. v. p. 37.

Orosius multa ex Æthici cosmographia mutuatus est. Barth. Advers. 45. cap. 13.

PALERMIUS (Aonius) plagi accusatur ac si sua ex Cathaneo defumisset quo crimine se purgare annititur. Lib. i. Epist. 3.

PAPIAS compilavit Isidorum. Martinius in Lexico v. Luminare.

PEROTTUS, qui sine mentione auctorum exscribere solet aliena. Martinius in Lexico, in voce Sarcina.

PHAVORINUS sua ex Oecumenio haussisse videtur. Suicetus Thesaur. Critic. v. Αγαθωσύνη ex Suida & Hesychio. Job. Rhodius ad Scribonium Largum p. 162.

PHILUS (Emanuel) homo Græcus, totum fere opus ex Æliano desumpsit. Rhedus de insectorum generat. p. 88.

PIGNORIUS (Laurentius) plagii accusatur ab Octavio Rubenio *Analector de Re Vestiaria* cap. XLVI.

Liber PII, totus est furtivus ex Medulla destillatoria Cunradi (nisi & hic eo forte criminis laborat) Penoti translatione & aliis, idque crimen eo deterius quo major impudentia & ingratitudo erga authores. *Epist. Clarissim. German. Medicor. ab Hornungo editar.*
Epist. 52.

PINEDO (Thom. de) multa desumpsit ex Hartungo, in notis ad Stephanum Colomies Bibliothèque Choise. pag. 47.

PITSEUS (Joannes) plagiarius impudens Balæum foede suppilavit. ex Guil. Burton Græc. Ling. Histor. p. 55. Citat. Voglerus Introd. Universi Notit. scriptor. cap. 22. Morhof. Polyb. Literar. lib. I. cap. 18. p. 207. Teisser. Bibliothec. pag. 198.

PLACIDUS ex Servio, Acrone, Porphyriione, sua desumpsit. Joan. Camers in vita Solini.

PLATO sua ex scriptoribus Hebræis transserpsit Theodoret. Serm. II. p. 31. unde Numevio observatum est quæcumque dixerit è Theologia Moseos esse sumpta. Idem eod. Sar-

Sermone p. 37. Vide etiam Sermon. VI; p. 9
Timæum vero suum ex Ocello Lucano tran-
scripsisse dicit Barthius Adversar. Lib. I. c. I.

PLINIUS sua ex Dioscoride transtulit
Joan. Camers in vita Solini. Cum Salmasio
eum defendit Joan. Rauis in Catalogo Au^{ctor}
rum Hist. Plant. prom. Exscribit Vale-
rium Maximum. Rupertus ad Pompon.
Origin. Juris. p. 348. Communicavit Mo-
tanus.

PLORINUS multa ex sacris litteris com-
pilavit. Theodoret Serm. VI. p. 96. ex ed. Sy-
burgii.

POLYÆNUM observamus pene ad verbum
multa ex gravissimo scriptore (Plutarcho)
scripsisse, aut aliis certe, unde prior Pluta-
chus sumferat; quod mihi quidem sit vero
similius, quum pæne coævi Plutarchus &
Polyænus fuerint. Casaubon. ad Polyænum
pag. 727.

POLYBIUS. Hunc a Plagio vendicat Henr.
Valesius in Notis ad Excerpt. Porphyrogen. p. 5.

PORPHYRIONI Horatii interpreti qua-
dantur sunt alicujus Doctoris Plagiarii Crw-
gius ad Sat. 3. l. 2. Horatii. p. m. 443.

PORPHYRIUS è sacris litteris, quæ sibi
collibuit suffuratus, nonnullis inde sententias
sua monumenta intersitis, posthabuit veri-
tatem perdiicere. Simiusque dumtaxat imi-
tatoris

tator permanxit, vel ut verius dicam, gra-
cules quidam fuit alienis plumis excultus.
Theodoret. Serm. vii. p. 108.

PORPHYROGENETA (*Isaacius*) charac-
teres suos è *Dicty* descripsit. *Rutgersius Variar.*
Lect. l. 5. c. 20. p. 510. *Leo Allatius de patria Home-*
ri. c. 4 pag. 61.

Dionysii interpres sive **PRISCIANUS** sive
Rhemnius is fuit, multa ex *Solino* descripsit.
Joannes Camers in vita Solini.

PULMANUS (*Theodorus*) arat vitula
Turnebi. Guili. Saldenus de libris pag. 103.

RABANUS Maurus exscripsit *Isidorum*
Hispalensem. Vossius de Trib. Symbol. dissert. I.
§. XX.

RADERUS (*Matth*) exscribit *Tiraquel-*
lum de Nobilitate. Ex Freinshemii indice
Samuel Pitiscus in prefat. in Curtium.

RADEVICUS de *Friderico* i. l. 2. c. ulti-
m. epistolam. 2. lib. 1. *Sidonii Apollinaris*,
pene omnem exscribit. *Savaro ad Epist. 2. l. 1.*
Apollinaris p. 7.

RAMUS (*Petrus*) ipsius Mathematica
sola bona, sed ipse non est *Autor Scaligeran.*
pag. 289. Voetius Disputation. Selectar. Tom. III.
pag. 686.

RAMIRESIUS (*Laurentius*) Pentecon-
tarcum desumpsit a *Franc. Sanctio Brocensi.*
Bailletus Jugem. des sagv. p. 225. part. second. de

Tom. second. Sed non dissimulandum quoque eum multa denuo inculcare, quæ jam notata ab aliis & observata, auctoriibus celatis, quod vitium ei commune est cum Marcilio Scaliger. ad Petr. Scriver. p. 167.

RHODIGINUS (Cælius) locum Ori Apollinis non addito, more suo, auctoris nomine in suas Antiquarum Lectionum farragine transcribit. *Hadr. Junius. Animadu. L. I. c. 1.* sublegit Muretum, uti conqueritur *Vxiar. Lect. L. III. c. 13 & 17.* tueri Rhodiginum conatur *Gul. Saldenus de libr. p. 154.*

RIVETUS (Andreas) Criticam suam sacram ex Possevino, Bellarmino, aliisque scriptoribus Pontificiis exscriptissime dicitur ex Labbeo *Apologia pro virgine Maria* multa haber ex sermonibus xxii. Cornelii de Snekiis de *virgine Maria* & ex Mariali Jacobi de Voragine. *Montanus communic.* refert *Baillet Jugem. des scavans Tom. II. pag. 96.*

ROLANDUS Parmensis quatuor suos Chirurgicos libellos ex Rogerio cum primis transcriptis. *Conringius Epistol. XI. pag. 99.*

Anno 1590. RUDIUS (Eustachius) opus quoddam edidit, quod de humani corporis affectibus dignoscendis, prædicendis, curandis, & conservandis librum primum inscriptis, illumque Sereniss. Senatui Veneto per summam impudentiam dicavit. Hunc librum

librum cum docti aliquot medici legissent,
qui H. Capivaccii auditores fuerant, sanctis-
ime affirmarunt, Rudium alienis ornatum
plumis in hominum conspectum prodiisse, il-
iusque libri omnia à Capivaccio suffuratum
esse: &c. Theodor. Angelutii Baetria. I. plag. IV. p. 10.

SALLUSTIUS multa à Græcis mutuatur,
quod & Quintilianus affirmat. Aldus Manu-
tius ad Sallust. pag. 392. in Bell. Iugurthin.
cap. 9. dein postera die &c. Hæc verba ex
Oratione Lælii, apud Festum in hanc Hi-
storiam transtulisse multaque alia à veteribus
sumsisse appareret, ut non sine causa olim hoc
Epigrammate eum incesserint.

*Et verba antiqui multum furate Catonis
Crispe, Iugurthinæ conditor Historiæ.*

Cyprian. Popma in Salust. p. 435. ed. Gruter.

SALMASIUS (Claudius) notas ad Rhodii
aras descripsit ex Holobolo Rethore Colomes.
Opuscul. pag. 138. Isaacus Vossius ad Pompenium
Melam p. 213. 214. multa ex Savarone descripsit
Colomes. Opusculor. c. 7. in libro de annis cli-
mactericis anonymum de limitibus describit.
Goesius in Indice in Scriptores Rei Agrariæ. v.
Fundus Sed est acrior Salmasii censor Goe-
sius uti patet in v. Groma, instructura, mate-
ria, Saltus, Subruncivi limites, Tetrans, Tortus,
Varatio Fluminis, Via consularis. suspectus est
Bailleto ac si notas in Tertullianum de Pallio

ex socii Iosia Mercuri Notis ineditis de-
scripsisset. Seconde partie du Tome second. p. 365.

SANDERUS (Antonius) in libris de scripto-
ribus Flandriæ multa exscripsit ex Dionysii
Harduini libro de scriptoribus Flandriæ in-
edito. Teijerius Biblioth. p. 72. Valer. Andreas
Biblioth. Belgic. p. 185.

SARISBERIENSIS (Joannes) multa ex Apulejo
desumpsit. Colvius in notis ad libr. de Dogm. Platon.

SASBOLDUS (Adamus) culpatur ac si in
Paulinas Epistolas Commentaria sua e Joan-
ne Hasselio delegisset sed defenditur a Vos-
mero. Valer. Andr. Bibl. Belg. p. 4.

SCALIGER (Julius Cæsar) sua ex Gyraldo
exscripsit, licet idem dicat, ipsum excusat. Leo
Allatius de patria Homer. cap. xv. p. 275. ex Joan-
ne Leone. Vossius apud Saldenum de libris p. 155.

SCALIGER (Josephus Justus) emenda-
tionem Gyraldi in Tibullum suo quasi jure
occupavit. J. Gebhardus in Tibull. cl. 5. l. 2.
Notas in Manilius à cl. viro Junio Ger-
mano. Vossii socero. Vossius Ep. XXIV. p. 73.
Idem Epist. LXV. pag. 105. Sed tantam, in-
quit, licentiam probare non possum, non magis
quam candorem, cum dissimulat quæ in antiquis
Varronis codicibus invenisset. Et cui persuaserit,
se in Festo corrigendo, non usum esse schedis Laeti-
dum ita supplet quæ desunt, prout in iis sæpi
schedis legebatur? Non hæc candidi animi fuerint.

De Notis ad Priapeia, ad Ausonium, ad amorem triumviro dicere nolo: De Manilio illud dicere contentus ero, compluria Junium ita in eo scriptore correcisse, prout Scaliger in editione postrema emendavit. Scio, ait Scaliger, se ita reperisse in codice Gemblacensi. Sed quid si is obiisset, ante repertum eum codicem? Eo ne peccasset, qui ex Palatino codice genuinam lectionem Republicæ literariae indicaret. Vaticinari Junius potuit, fore, ut Scaliger eadem postea, & meliora in Gemblacensi cod. reperiret? &c.

SCIOPPIUS (Caspar) compilavit scrinia Oberti Gifanii Casaub. Epistol. 702. pag. 890. ed. Grævii.

SCHOLA SALERNITANA Æmilium Macrum, qui de virtutibus herbarum scripsit, variis in locis sequi amat. imo quandoque integros ex eo versus exscribit: uti ex iis vide-re est, quæ utrique prodita de Absynthio, Hysopo, & alijs. Vossius de Poëtis Lavinis cap. 2. pag. 28.

SCHOLIASTES Homeri exscribit Apollodorum. TH. Gale in notis in Apollodor. pag. 37. & in L. 3. pag. 64.

SCHOLIASTES (Pindari) prope compilat Apollodorum. Schubartus de Diluvio Deucalionis. p. 53.

SCHOTTUS (Andreas) Catalogum Auctorum qui de numismatibus scripsierunt ex Hul-

siano depromptum. Teisser Bibliotheac. p. 439
SELDENUS exscripsit Scaligerum; Colomis
Bibliotheque Choisie p. 197.

SEVERUS (Sulpitius) s^epe transscribit T^a
citum. Isaac. Pontan. ad Macrob. Saturn. L. viii
cap. viii.

SIGONIUS (Carolus) fastos suos è mar-
moribus confecit & supplevit. Franc. Robore
tell. de Conven. supputation. Livianæ. cap. vi.
pag. 37. part. ii. Thesauri Critici. Idem
cap. xxxiii. pag. 57. Uter nostrum prudentius
egit Sigoni. Ego, ne repeterem, quæ ab aliis ante
me dicta fuerunt, ita scripsi. Tu quæ ab aliis, &
imprimis a me fuerunt ex Græcis autoribus prolatæ,
omnia repetis, & profers quasi a te primum inventa.
Vide &c cap. xxxiv. pag. 59.

SIMOCRATES in tractatu de Nilo exscribit
Diodorum Siculum. Broun. de errore Popul. cap. vi.
pag. 38. communicavit Montanus

SOLINUS Plinii plagiarius vocatur ab Ha-
driano Junio. Animadvers. L. i. c. 6.

SOPHOCLES in Oedipode suæ Fabulæ di-
spositionem ac Versuum exemplum desum-
psit ex Calliæ Atheniensis tragædia. Athen.
Deiphob. L. vii. cap. i. pag. 276.

SOSIPATER Carissius exscripsit Cajum Ju-
lium de Analogia. Jacob Nicol. Loens. Miscell.
Epiph. L. 4. cap. 12.

STATILEIUS (Marinus) Traguriensis,
dici-

dicitur Fragmentum Petronii Tragurii inventum compilasse ex Suetonio, Apuleio, emendationes vero ex Grutero, Dousa, Tornægio, Scaligero, Casaubono, teste Job. Christoph. Wagenseilio *Dissertat. de Fragm. Petronii Traguriano pag. 155. 157. 158. 159.*

STEPHANUS de urbibus sua ex Eusebio. *Scaliger. Anim. in Euseb. pag. 29.*

STEPHANUS (Henricus) edidit suo nomine Joannis Aurati versionem Anacreontis. *Colomes. Opuscul. p. 109. Emendationes Lud. Carrionis in Agellum tamquam suas Phil. Caroli Animad. in Agell. L. 1. c. 6. Anim. 3.*

STESICHORUS multa ex Xantho mutuatus est. *Rutgersius Variar. Lect. 1. 7.*

STOBÆUS (Joannes) Eclogas suas collegit ex Harpocratone Argivo Platonico philologo. *Maussacus de Criticis Harpocratoni subiecta Dissert. pag. 373.*

SUIDAS multa ex Constantino Porphyrogenetæ collectaneis transcripsit. *Henricus Vallesius in Praef. ad Lector. Excerptor. Polyb. &c. Artemidorum exscribit in voce Φονιξ. Consalus Ponce de Leon in Notis ad Epiphan. Physiolog. cap. xi.*

SYLVIUS (Jacobus) suas commentationes in Mesuen è Manardo descriptis. Ita Henricus Smetius Mischell. Medic. l. i. Ep. x. pag. 47. Quare viderit Sylvius ut se tueri possit quia Paulum

lum minus vere citarit, nisi fortassis nimium credulitas
Manardo fuisse videri queat, cujus annotationes in
Mesuei simplicia, fere plerasque transscribit.

SYMMACHUS sua ex Capitolino. Casaubon
ius ad Juli Capitolin. Maximin. duos. c. 5.

SWEERTIUS (Franciscus) majorem par-
tem Catalogi ex Valerii Andreæ Bibliotheca
exscripsit. Teisser. Catalog. Aucto. pag. 93. Qui
hæc è Valerii Bibliotheca pag. 244. de-
prompsit.

TERTULLIANUS librum Justini Martyris
contra Tryphonem totum descripsit, & ali-
quid addidit de suo non tamen melius quam
alii: Scaligeran. v. Tertullianus ex communica-
tione Montani.

THEODORETUS solet sequi Eusebium.
Kuhnius ad Ælian. Var. Hist. II. 31.

THEODORUS Vallis Privemensis, Diony-
sii de Occillis Neapolitani, librum Cornici
della provincia Osservanti del Regno di Napoli,
dell' ordine de Predicatori, pro suo edidit sub ti-
tulo breve compendio degli più illustri Padri della
Provincia del Regno di Napoli. Teisser. Catalog.
Auctorum & Bibliothec. v. Dionysius de Ocillis.
pag. 72.

THEODORUS (Jacobus) Tabernæ Montanus
suum Herbarium ex Matth. l'Obelii adversa-
riis transcripsit. Matth. de l'Obel. Praefation. stir-
pium Illustration. ed. Lond. 1655. & p. 2. 34. III.

THEO-

THEOPHYLACTUS Chrysostomi vitula a-
rare erat solitus. Schoockius de Præcision.
p. 130. Communicavit Montanus.

TOMASINUS (Philipp. Jacobus) edidit E-
logia Virorum Illustrium , quæ composue-
rat Joannes Rhodius. *Colomes. Opuscul. varior.*
pag. 102. elegans locus apud Reines. in *Epiſtol.*
ad Hofm. & Rupert. Epift. 44. pag. 37.

TURNEUS (Adrianus) à Dionysio Lam-
bino plagi accusatur , sed optime eum de-
fendit J. Lipsius *Epiſtolic. Quæſt. L.v. Epift. 17.*
Non est solus , ut fertur , auctor collectionis
Autorum de Limitibus , sed adjutus est , à Pe-
tro Castellano. *Baluzius in Præf. vitæ Castellani*
præfixa.

TURSELINUS (Horatius) librum suum
de particulis Linguæ Latinæ ex Godeschalci
Steweckii libro de particulis Linguæ Latinæ
exhausit. *Voetius Disputat. Selectar. Tom. III.*
pag. 686.

TYBBON (R. Aben) elegantissimum libel-
lum de rebus Physicis fere transſcripsit ex li-
bris Mosis Ben Maimon. *Casaubon. ad Capi-*
tolin. Gordian. tertium cap. 31.

TZETZES in Commentariis in Lycophro-
nem exſcribit ſæpe Apollodorum. *Th. Gale in*
Notis in Apollod. L. 1. pag. 29. 30. Lib. 2. 37. 41.
52. L. 3. pag. 26. 98.

VALKENIER (N.) Romam suam Pagan-
C 5 zan-

zantem ex Forbesii Instructionibus Historico-Theologicis compilavit. D. Flud. à Giffen in Ezechiel. Comment. cap. 6. pag. 87.

VARRO interpretatur solummodo Theophrastum in multis locis. Petr. Victor. in notis Varron. pag. 17. 20. 21. 23. 29. Aristotelem. Idem p. 48. 50. 75. Quædam hausit ex Apollodoro. Th. Gale in notis in Apollod. L. 3. p. 86. & 88.

VARUS Tragœdiam à Virgilio confectam pro sua recitavit. Servius ad Virg. Ecl. 3. v. 20.

VARUS (Quinctus) dicitur e Cassii Parmensis libris Thyestem Tragœdiam abstulisse ac pro sua edidisse. Vossius de Poëtis Latinis cap. 2. p. 24.

VEGETIUS (Flavius) caput III. lib. III. De re veterinaria, quod est de cruditate boum, verbotenus descripsit ex Columellæ lib. VI. cap. VI. indicante H. Mercuriali lib. VI. Variar. Lect. c. II. Pignorius Symbol. Epistolicar. Epistol. XXXI. dicit Vegetium pene totum Columellam descripsisse.

VINETUS (Elias) variantes Lectiones Scaligeri in Ausonium in suas diatribas transcripsit. Scalig. Epistol. I. 4. ep. 199. p. 439.

VIRGILIUS ex Xenophontis libro Oeconomico multa transtulit in Georgica, ut & de Georgicis Magonis Afri, Catonis, Varronis, Ciceronis quoque libro tertio Oeconomicorum, qui agriculturam continet. Serv. ad Virg.

Virg. Georg. l. 1. v. 43. multa ex Lucretio.
Scaligeran prima, v. Lucretius.

VIRGILUS (Polydorus) Ejus extant Historiae Anglicæ lib. 27. Sed ipse in eo plagi accusatur, scriptisque Lelandi doctissimi inter Anglos Viri magnopere adjutum dicunt cuius nomen tamen reticuit, quamobrem & à Fullero non illepidō Carmine petitur, quo illum aperte & alium recentiorem (forsitan *Cadnum* intelligit) quem lectoris conjecturæ se committere dicit, occultius illati Lelando plagi accusat, *Church History of Engeland* Cent. XVI. L. v. Sect. 3. §. 53. Beccman. in Hist. Orb. Terrar. p. 555. *Montanus* communicavit.

Vossius (Gerard. Joan.) innumera ex Martinio defumpfit auctoris nomine dissimulato. *Menag. Amœnit. Jur. Civil. cap. 39. p. 428.* Quod è Scioppio & Sanctio descriperit multa ei exprobrarunt Parisienses sed eum defendit Phorbæus. *Saldenus de libris p. 155.*

URBYN (Raphaël) totas imagines ex aliorum pictorum tabulis suis inseruit. *Wilb. Goeree Mensch-kunde II. Hooft-stuk p. 38. uyt de Heer Jan Bisschop.*

De F. URSINO Viro doctissimo lege Casaubonum Epist. XII. ed. J. G. Grævii. Hieronym. Mercurialis. in appendic. ad caput XI. libri I. de Arte Gymnastica pag. 77.

URSINUS Bericht vom Unterscheid der Reli-

Religionen heutiges Tags auff Erden. p. 11. c. 2. §. 50. agit de Habessinis, n. 1. Excerpsit Confessionem Fidei Claudii Regis *Aethiopie*, notasque meas ad illam, quamvis me non nominaverit. *Jobus Ludolfus Comment. in Histor. suam Aethiop. p. 18.*

WILDIUS (Joh. Ulricus) S.S. Theologiz D. in erudita sua Disputatione de Ecclesia *Aethiopica*, autores suos in margine passim notavit. Nostris etiam notis ad Confessionem Claudi Regis *Aethiopie*, sed non semper, est usus. *Jobus Ludolfus Comm. in Histor. suam Aethiopie pag. 18.*

WOUWERIUS (Joann.) Nugator: Ejus *nugatoria* Casauboni est plagiū furtum. Wouwerio nihil est minus rusticum, est minus quam quivis Gallus aut Italus. C'est un grand plagiaire. *Scaligeran. pag. 255.* Defendit vero Wouwerium *Jacobus Thomasius V. Celeberr. in præfatione Polymath. Lipsie edit. præfixa.* Baudius Centur. 11. Epist. 3.

ZEILLERUS (Martinus) exscripsit *Vossium. Baillet. Jugem. des Scavans Part. 1. Tom. 11. pag. 217.*

ZENOBIUS in Adagiis more suo tota loca Apollodori exscribit. *Thom. Gale in Notis in L. 1. Apollodor. p. 3. & p. 17. 27.*

ZONARAS solet Dionis & Plutarchi scrinia compilare. *H. Valesius in not. ad Polyb. & alior. Excerpt. p. 82.* IN

INNOMINATORUM.

*** Chronici Belgici scriptor sua fere ex Beka sumxit: *Arnoldus Buchelius in Notis ad Histor. Episcopor. Ultrajectensium Wilhelmi Heda p. 42.*

*** Excerpta Chronologica Scaligeri ex Georgio Monacho Syncello. *Marsham. æg. xatton. Can. Chron. p. 1.*

*** Anonymus Commentator. in Optatum Milevitanum multa è Barthio in suas arculas conjectisse videtur. *Philippe Priorio in Præf. Optato Milevitano Præm. ed. Paris. 1679.*

---- Cowellum nequiter devoravit. *Henric. Spelmann. Præf. in Glossar. Archaiolog.*

— Quæ autem ad illum locum adnotantur, partim ex Animadversionibus sunt descripta ad verbum, ut fere quicquid boni in illa farragine — simile est quod Plutarchi locum emendat, cuius verba descripsit ex Animadversionum libro secundo ubi totidem literis habetur. *Isaacus Casaubon. in notis ad Flav. Vopisc. Carinum. Imperat. p. 798. Tom. II. ed. Lugd.*

---- Quid quod hæc emendatio viro doctissimo nuper adeo placuit, ut eam in suis in hos Tullii libros annotationibus, quæ postremo prodierunt, pro sua sit habere dignatus, quasi eam à nobis mancipio, non usu

usu accepisset. *Guilielm. Canterus Novar. Lection.*
L. I. c. 4.

— Hæc jam ante multos annos in Codice meo castigaram, quem postea peregrinatione à me suscepta, dum domo absum, sororis meæ maritus Guilielmus Goesius, vir Ordinis apud Batavos nostros Senatorii, typographis edendum tradidit. Ut mirer existisse nuper, qui sibi vindicaret hanc castigationem. *Nicol. Heinsius in notis in Lib. II. Epistol. Politic. Ep. v. §. 52.*

— Varias Lectiones legi, editas in Gallia nuper. Placet ingenium adolescentis, placet aliquot locis nostri imitatio, si non furtum. Idem in libello. — quid dicam? *Lipsius Epist. 2. Cent. II. Miscell.*

— Fuit non nemo qui cum de suppliciis Hebræorum capitalibus ageret hæc inter alia scripta reliquit, nulla Schickardi mentione facta, credo ne seductus, sed suapte culpa lapsus crederetur. *I. B. Carpzovius in notis ad Schickard. de Jur. Reg. Hebr. p. 249.*

— Quas linguas calleat, nec scio, nec scire desiderem; in Latina frigidus affectator est; in Græca etiam ridiculus: in ceteris sarcinat optimus, & hoc publice occantum fuisse homini, cum de N. se venditaret, ex ipso Respondente ejus cognovi, qui affirmabat serio, quendam opponentium, qui ab

ab aliis fuisset subornatus, per singulas paginas plagi cum summa cum ~~næpionis~~ accusasse & convicisse. *Thom. Reines.* *E. ist.* 54. p. 101. *ad Nesteros.*

— Ego electorem (sc. Epigrammatum Martialis) qui Radero surripuit quædam identidem & Farnabio sibi vendicat omnia, condemnare non dubitabo plagi. *Franc. Vavassor. de Epigramm. cap. 20.* p. 271.

— Dom. Baudius. *Eistol.* 67. lib. 1.

— Æmilius Portus in *Praefat. ad Lect.* Thucydidi præm.

A D D E N D A.

AETIUS multa descripsit verbotenus ex Plutarcho. *H. Mercurial. Var. Lect. l. 1. cap. 3.*

EUSTATHIUS, in Odyss. transscribit Eliani. cap. 29. l. 2. Var. Histor. observatore. *Kuhnio ad l. c.*

MACROBIUS quæ libro VII. cap. 8. Saturnal. habet de Iſiciis ex Alexandro Aphrodisensi mutuavit. *H. Mercurial. Var. Lect. l. 1. c. xi.*

MANUTIUS (Aldus Paulli Filius) præter varias lectiones, quas ex multis Mſſ. hausit, nihil de suo promit, aut perquam raro, sed omnia descripsit ex Hieronymi Wolffii & Xysti Betuley Notis in hos libros. Hoc equidem mirari non potui in homine Italo illius temporis, quo nondum confuerat laus optimarum artium & in

in tanti quidem viri filio; sed id mirari de-
sii cum cogitarem olim a viris doctis ho-
vitium exprobratum ei fuisse, qui obser-
varant illum excantasse messem Joannis Rhel-
licani, sive istius notas in Julium Cæsa-
rem, verbatim decerpssisse, ac in sua in eun-
dem scriptorem Scholia bona fide, multa
tamen Rhellicani mentione facta, transstu-
lisse, Musis & Gratiis non probantibus.
I. G. Grævius in præfation. Ciceron. libb. de
Offic. præm.

IN

PLAGIARIUM

Quendam Poëtam,

Qui sua Nugarum titulo inscripsit.

Ugas cur vocitas tuos libellos
Furum maxime litterariorum?
Tolle, pessime, tolle, tolle furtæ
Redde vatibus improbas rapinas.
Totam, pessime, paginam repone,
Candenti nive qua pueilla adurit,
Incauto juveni proterva pectus.
Totam, pessime, paginam repone,

Qu

Qua de sidereo venire Olympo
 Fixum vulnere amor Deum cōgit
 Redde, pessime, redde, redde furtæ.
 Sincero, Aoniæ patri choreæ
 Quæis Christus queritur suos dolores.
 Redde, pessime, redde redde furtæ;
 Redde vatibus improbas rapinas,
 Furum maxime litterariorum.
 Sic demum poteris tuos libellos
 Insulfos, fatuos, leves, inanes.
 Veraci titulo vocare nugas.

At vos, ô Satyri, jocosa turbæ
 Si vos cura tenet sacrûm virorum,
 Cingunt queis hederæ comam sequaces,
 Vos, ô, vos decet improbas rapinas,
 Et tot pessima vindicare furtæ.

Hunc ergo plagiarum poëtam
 Urtica truce terga morsicatum,
 Vos permeictæ mentulis caprinis;
 Dum reddit lacer improbas rapinas;
 Mox dein continua cacatione
 Insulfas, fatuas, leves, inanes;
 Veras denique concacate nugas.

NICOLAUS GRUDIUS

NICOLAI.

Hendecas. Lib. 1. pag. 103.

D

HA-

HADRIANUS MARIUS NICOLAUS,

De Libellis suis per
ARNOLDUM COBELIUM;
à PLAGIARIO revindicatis.

Musæ deliciæ meæ juventæ,
Quas propter mihi dulcis ipsa vita est,
Si me unum cupitis beatiorum
Musæ reddere, & effugare mentis
Ingratæ vitium a meis libellis,
Arnoldi officium pium Cobeli
Quo me restituit mihi, patentem
Multis dicite millibus per orbem,
Et longe quoque seculis futuris
Notescat facite, ut magisque
Ereptos mihi qui meos libellos
Scelesto a plagiario fideli.
Remisit studio revindicatos,
Misello velut unicam parenti
Quam leno malus abstulit puellam,
Et longe parat ire prostitutum
Si quis restituat revindicatam.
Namque filia blanda quod parenti
Hoc & plus mihi sunt mei libelli,
Quos vos purpureis Deæ labellis
Dictastis mihi, tuque Amor Venusque.

At vos dulciculi mei libelli
Qui nam, dicte quæso, servitutem
Prædonis plagiarii tulistis?
Quid vobis animi suisce credam,
Cum vos abdidit in suam cavernam,
Inter putidulos suos libellos?
At quam tunc animi nihil fuisset
Cum sub nomine furis ire vacuum
Esetis miserabiles coacti?
An non dulce magis mori fuisset
Æternumve premi nigris tenebris?
At vos nunc opera mei sodalis
In justam miseramque servitutem
Erupistis, & ad patrem redistis
Qui, ni fallitur impotente amore,
Forsitan secla futura vos videbunt,
Et Doctorum hominum manus teretis,
Quarum tunc aliquis fidele cœlo
Tollens officium boni sodalis,
Execrans plagiarium sodalem,
Deo haud irrita vota nuncupabit,
Huic ut terra gravis, levis sit illi,
Nomen illius ut recente fama
Multa in secula vividum feratur:
Hic suo neque seculo, suisque
Notus civibus haud sit, & propinquis,
Verum nocte nigerrima prematur.

Epigr. Lib. pag. 55.

D 2

HEN:

H E N R I C I
A
S Y P E S T E Y N
D E
P L A G I A R I I S
E P I S T O L A
A D

Clarissimum Virum.

TH. J. ab ALMELOVEEN.
AMICUM VETEREM.

C L A R I S S I M E V I R .

AB eo tempore quo simul fuimus in
eodem studiorum curriculo sub di-
sciplina incomparabilium virorum
GRÆVII atque **F R I S II** semper
idem convictus , idemque literarum ardor in-
dissolubili vinculo nos ambos ita copulavit, ut
morum atque voluntatis utriusque similitudo
visa fuerit quasi unam mentem in duobus di-
visisse

visisse, inde saepius domestica studia atque etiam publica nos simul exercuerunt, fecerunt que quæ bono consilio atque exemplo ab altero erant instituta ab utroque probari; Idem affectus denquo movet nos calculum adjicere iis, quæ notasti de Plagiariis, atque Symbolam meam conferre ad vestrum Syllabum: Non enim potui vel fidem promissi frangere, vel desideriis tuis deesse, si velim eæ antiquæ consuetudinis leges servare. Habent viri docti in quibus exercent sua ingenia plurimas, quas sibi proponunt differendi materias, in quibus & quæ dici possunt de Plagiariis non exiguum, apud tantam Scriptorum ætatis nostræ molem, fructum inveniunt. Numerum eorum satis insignem omnibus viris literatis maxime acceptum nobis dedisti. Quo unusquisque evolvendis exemplaribus scriptoris genium possit cognoscere, atque quæ illius, quæ alterius sunt discernere. Potuissemus jam dudum pluribus libris carere, quarum novitas saepissime in mutato nomine aut verbis consistit, si illud describendi artificium ignorassent plurimi, vel illud detegendo magis viri eruditii desudassent. Pertinet profecto ad bonam institutionem & recte formanda studia, ubi tale vestrum consilium nos ducat ad ipsos fontes, unde desumpta est hæc mutuo accepta eruditio, atque constat auctoribus sua

dignitas, & vindicatur eorum pretium iustissime, quando qui aliena surripuerunt plagi nomine tanquam dignissima poena plectantur. Hoc autem Plagium statim dicendum non est, quod ex auctoribus colligitur ad probandum aliquam veritatem testimonium, aut sententiuarum quae bene ab aliis usurpatæ sunt repetitio, aut etiam alterius cuiusdam operis, modo adsit genuini parentis proprium nomen in lucem productio, quod vel ingenue ab iis fieri potest, qui minima furti suspicione laborant. Illi potius sub nomine hujus criminis comprehendendi sunt, qui suppresso auctoris nomine aliena pro suis venditant. Neque ab hoc malo libera fuit prisca auctoritas: Invenerat statim primi sapientiae parentes, qui iisdem insistentes vestigiis, eodem quoque ore, quo magistri eorum loquerentur.

Græcanica Philosophia dudum secuta est Hebræorum antiquissimam, & sicut illa Philosophia, uti notum, distinguit Ionicam & Italicam, cuius prioris auctor fuit Pythagoras, alterius Thales Milesius, ita de Pythagora Jamblichus reliquit cum Prophetis, qui Mocho Physiologo (quem Seldenus Moysem fuisse voluit) successores erant aliisque etiam & Phœniciis Sacerdotibus congressum initiatumque fuisse omnibus sacris Bybli & Tyri. De Thalete vero Alexandrinus Clemens mul-

ta eum haussisse e Philosophia Barbarica, quo nomine Hebræa apud Gentiles sæpius indigitatur. Non solum Physica, sed & Metaphysica sua traduxisse Philosophos ex Libris Moysæicis, eodemque modo egisse quosvis legislatores antiquos in optimis legibus condendis docuere *Johannes Philoponus de Creat: Mundi l. 6. c. 21.* *Ludovicus Vives ad Augustinum de Ciu. D. l. 8. cap. 11.* & *Clemens Alexandrinus Strom. 1.* Erat per totum Orbem sapientia Salomonis admirabilis, quam cum diligentissima imitatione adorare unusquisque sapiens maxime gloriosum putabat, inde innumerabilium hominum confluxus, qui hoc uti volebant magistro, quod ejus Philosophia omnium perfectissima judicaretur. Notat doctissimus *Theophylus Galeus lib. 1. Philos. Generalis Kimchium in 2. Reg. 20. 2.* mentionem facere Salomonis סִפְרַת־מִדְּבָר Libri Medicinæ ex quo Cedrenus in suo Historiæ compendio ait Græcos Medicos furatos fuisse Medicinæ artem, atque probabile videri Pythagoram & Platonem suæ Symbolicæ Philosophiæ, Stoicos suæ moralis; Hippocratem suæ Medicinæ; Aristotelem Historiæ suæ de animalibus; uti Theophrastam suæ de Plantis ideam ab ejusdem Salomonis Philosophia traduxisse, sic & Græci Philosophi ab invicem multa furati sunt. Rofius, qui & Averoes multa ex

Themistio qui scripsit in topica hausit ait mag-
nus Vossius de Logices Constit. c. 12. §. 14. Im-
primis observat ex Lud. Nogarola eruditore
rum facile Princeps Stillingfletius Orig. Sat.
l. 3. c. 2. Aristotelem non parum debere Occi-
li Lucani libro οὐδὲ ταῖς ταῖς παντὶς φύσεις
quibus ut videoas quomodo tacite s̄epius
præceptores suos sequantur discipuli, adjun-
git egregius auctor Aristotelicus P. Joh.
Nunnesius in notis ad Ammonium de vita Aristoteli
ipsum in exagitandis Platonis & aliorum
sententiis dum veritati studeat maxime pla-
toni convenire. Secuti illa exempla postea
quoque sunt plurimi: Nam & Apulejus Lu-
cianum imitatus ut vir Græcus se Latine ne-
scivisse ingenue confessus in Afino aureo pla-
ne rudit, librum Aristotelis de mundo ma-
gna ex parte traduxit in eo, quem ejusdem
argumenti scripsit, in quo insignes errorcs
Petrus Avionius indicavit uti refert Claudio
Verderius Cension. in Auctores. p. 73. Nec apud
alios quoque aliud nisi Plagiarii nomen meruit
idem Apulejus: Nam & Casaubonum ad Diog.
Laërt. Plat. p. 47. idem sentire palam est, L.
Apulejus ait in commentario de Platonis dog-
mate, multa de eo haber, quæ si quis con-
ferret cum iis quæ a Diogene Laertio scripta
sunt, fateri cogetur, aut illum ab isto plera-
que transtulisse, aut potius crediderim u-
trum-

rumque ex eodem hausisse fonte. Exquisita erant antiquorum studia sicut diffuse probat in illo cum quovis veterum comparando Libro de *Polymathia Nouverius*, in quibus sibi quisque optimos auctores proponebat, atque quæ dixerant bene ne quidem mutanda arbitrabantur, sapientior tamen alias alio videri volebat, dimicantes universi de præda & fuentes suo more furiosissime Philosophi. Rationes si forent producendæ, erant eæ quidem præcipuae, quod arcta quibusdam erat ingeniū supplex atque inopia, qua ad eam rerum & orationis copiam ad surgere, quæ vel in aliis conspiciebant vel dignam esse materiae existimabant, vix sufficientes cogebantur ea ab aliis bene doctis surripere, quæ ad supplendas commentariorum paginas conducere potissimum arbitrabantur. Accedebat nimia alios imitandi solicitude, orta saepius ex morum atque Judiciorum corundem similitudine, atque consensu: sic enim non raro ut quæ recte alii judicarunt ac scripserunt nobis sint instar perfectissimi exempli. Fuit illud quorundam veteris Ecclesiæ Doctorum studium. Notat Rainoldus cens. libr. Apocr. prælect. 82. Ambrosium integra opera Basilii, Hexameron e Græcis transtulisse & pro suis usurpare. Itidem de Tertulliano Scaliger quod librum Justini Martyris contra Try-

phonem totum descripsit, & aliquid de suo addiderit. Theophylactum plurimi noverunt Chrysostomi vitula arare solitum, & ut gravissimus auctor Gomarus docuit *de Providentia Dei cap. 8.* Nic. Damascenus ex Gregorio Nyss. de providentia multa transcripsit. Ideo fortasse & Plato Timæum exscripsit ex libris Philolai Pythagorici sicut refert Gell. *Noct. A. l. 3. c. 17.* vel uti *Eusebius Præparat. Euang. l. II. c. I. 3.* Idem tripartitam suam, Philosophiam ab Hebræis surripuit atque contemplationes suas Metaphysicas de ente primo videlicet Deo a Sacra Dei descriptione Exod. 3. 14. Unde & factum ut e Scola sapientissimorum hominum quondam edocti discipuli ejusdem Philosophiæ argumenta constanter tradiderint, atque Pythagorici & Platonici, quique similes fuere magni nominis auctores præceptorum suorum sermonibus in suis commentariis loqui voluerunt. Profert C. Verderius Cens. in *Auct. p. 161.* posterioris temporis exemplum quæ probari posset tantam similitudinem quandoque esse auctorum, ut eadem esse, quæ diversi tamen scripserunt diccentur, inquit enim in utroque opere Cœli Rhodigini Lect. Antiqu. & adagia Erasmi non pauca esse ita similia, ut eadem plane esse existimentur : Erasmus tamen quo facilius furti suspicionem levet ex ejus

eius adagiis illum subduxisse multa contendit homines ut credant adducere: Verum quæ optimos auctores quibus ingenium atque inexhausta studia dederat par quævis res se se latissime diffundere ratio fuit pectorum cæcitas in iis rebus quæ mutuato lumine demum cernere valebant, contigit illud sæpius præcipuis Græciæ Philosophis, ex quibus iterum Plato quamvis excellentissimi ingenii vir ne quidem esset eximendus, quem Moysem Atticum Numenius apud Chalcidium nuncupavit, quoniam in pluribus, præsertim quoque *τὸν τοῦ θεοῦ ψυχῆς αὐθαρασίας ἀλλερ Μωύσεως*
Πλάτων διέσηκε τῇ δόξῃ ut loquitur in *Præparationibus Euang.* Eusebius l. 11. cap. 27. Præterquam enim quod ea Philosophia pertinere non poterat ad cognitionem earum rerum quæ apud Judæos gestæ a sanctis Scriptoribus solummodo referebantur, nisi illarum testimonia ex eorum scriptis repetebantur, etiam tota fere Judaicæ gentis sapientia naturæ sphæram transcendens coegerit Græcos exiguis naturalis luminis scintillis coruscantes Hebræos Magistros in scriptis suis suppresso tamen nomine advocare testes: ea enim supra Græciam Judeæ gloria semper fuit ut hæc ab ea plurima sumere debuerit, quæ summum numen abscondere volebat, atque foras petere quæ domi non habebant: legi potest ea de

re Clemens Alexandrinus, qui plus quam se-
mel asseruit Græcos ad unum omnes Philo-
bos fures fuisse: sic enim Strom. l. 6. ἀντι-
άντα ἐκ τῆς Βαρβάρας πλαπέντα θεοδωρότης χρ-
ειτῷ Ελληνικῷ πενθεμητῷ λόγῳ quæ ipsa quo-
que a Barbara divinitus data surrepta gratia,
Græca ornata fuit eloquentia atque ἡ τῶν οὐ-
οῖ φιλόσοφοι λογοειδεῖς δικαὶοι αποικεῖνται τὰ
ἀληθεῖαν. Consentit in omnibus fere Eusebius
præsertim l. 10. Præp. Euang. ubi docet exi-
mias quasque disciplinas a Barbaris id est He-
bræis ad Græcos traductas fuisse, quibus si-
milia eodem loco habet erudita, & quibus
addi quoque possunt quæ exstant apud Au-
gustinum de Civ. Dei l. 8. c. 11. & lib. 18. c. 3.
Tertullianum Apol. & Augustin. Steuch. de
Perenni Philosophia l. 1. c. 1. Accusandi autem
merito in hoc furti genere fuerunt, quod
non solum οὐδέ Μωσέως καὶ τῶν φερεπιτῶν τὰ
κυριάτωτα τῶν θρησκευτῶν ὡς ἐυχαρίστως, εἰληφό-
τας ut loquitur l. 1. Strom. Clemens Alexandr.
Sed & ne viderentur aliena, quæ libris suis
intulerant, mixtura nescio quali inanis sapien-
tiæ fædissime depravarunt; ipse enim Clemens
idem de illis judicat lib. 1. Strom. p. 341. edit.
Gent. Herv. Verba sunt; Est ergo in Philo-
phia, veluti a Prometheus fурto surrepta, pa-
rum ignis ad lucem apti utiliter excitatum,
& vestigium aliquod sapientiæ, & motus a

Deo.

Deo. In his autem latrones & fures fuerint, qui sunt apud Græcos Philosophi, qui ante Domini adventum, a Prophetis Hebræis partes veritatis id minime agnoscentes sumserunt, sed tanquam propria dogmata attribuerunt, & alia quidem adulterarunt, alia autem supervacanea quadam diligentia sophistice interpolarunt, alia autem etiam inventerunt.

Ea interim studiorum est libertas, quod undique liceat, velut ex diversis floribus collecta mella apum industria ad favos suos confluunt diligenti cura petita ad suos usus & materias accommodare. Neque adeo jejunam aut pauperem natura eloquentiam fecit, ut una de re bene dici nisi semel non possit inquit *Quintil. inst. l. 10, c. 5.* Contingit enim saepissime ut non nisi alieno lumine cernere vel aliis prælucere liccat: Habet ignorantia præteriti temporis hoc singulare, quod nos faciat non nisi ductu alicujus magistri incedere, proprio marte agere volentes destituat. Requirit id aliquando de iisdem rebus plurimorum hominum idem consensus. Ita sanctissimi divinarum veritatum Scriptores coacti fuere, absque ullo tamen plagi suspicione autoculpa nonnunquam iisdem verbis eadem testimonia proferre, cum tamen iste consensus cum exigua quadam mixtura varietatis prodat sapien-

sapientiam auctoris & sacræ paginæ elegan-
tiam. Neque quisquam opinor erat in aucto-
res bonos tam iniquus, ut si idem aliis longe
vetustior scriperit statim impudens furtum
recentioris esse exstimirat: incident enim
diversorum ominum in eandem rem propter
similitudinem ingeniorum eadem cogitata.
Sed & quandoque postulat scriptoris argu-
mentum doctrina alterius sua dogmata muni-
re, potissimum cum is unde petuntur ipse
non sine aperta plagi convictione prius ex tali
fonte desumfit, unde sapere unusquisque
absque crimine potest quomodo ut facilius ad
veritatis agnitionem primi Ecclesiæ Doctores
Gentiles adducerent aliquoties ipsorum ma-
gistrorum Gentilium scriptis usi sunt: fatetur
id apertissimis verbis *Augustinus lib. 2. c. 40. de
Doctrina Chr.* Philosophi autem qui vocantur
si qua forte vera & fidei accommoda dixerunt
maxime Platonici non solum formidanda non
sunt, sed ab eis etiam tanquam injustis po-
sessoribus in usum nostrum vindicanda. Ha-
bere quoque auctor sese potest instar interpre-
tis, quando ea, quæ exotica lingua recte
dicta fuere in vernaculam transcribat, aut res
gestas aut argumentorum pondera consulto,
quia melius proponi a se non possunt retineat,
qualis modus agendi Romanorum Scripto-
rum apud Græcos fuit frequentissimus, qui
quan-

Quantum potuere Græcam sapientiam reu-
nuerunt: Ex Homeri Græcis carminibus
Romanorum vatum doctissimus profecit Vir-
gilius, sicut ex Orpheo & Musæo Homerus,
quomodo & Ecclesiæ lumina Augustinus &
Lactantius ex Platonico celebri Mercurio
Trismegisto. Tullio nemo quidem doctior,
ipse tamen de optimo genere oratorum ita de-
se; Converti ex Atticis, duorum eloquen-
tissimorum nobilissimas orationes inter se
contrarias, Æschinjs Demosthenisque: nec
converti ut interpres, sed ut Orator; sen-
tentiis iisdem & eorum formis, tanquam fi-
guris, verbis ad nostram consuetudinem
aptis. Etenim quædam est concessa libertas
line criminè optimos imitari facitque apud
bene dicendi atque scribendi magistros ma-
gnam paginam imitatio, de qua non sine ratio-
ne scripsit gravissimus auctor vester *Quintilia-*
nus. l. 10. c. 2. Inst. Verborum copiam & fi-
gurarum varietatem & componendi rationem
sumendam esse ex lectione dignis auctoribus.
Neque enim dubitari posse quin artis pars
magna contineatur imitatione: Nam ut inve-
nire primum fuit estque præcipuum, sic ea
quæ bene inventa sunt utile sequi. Exemplis
hæc quæ apud *Scotum Tullian.* *Quest. l. 1. c. 11.*
extant illustrari possunt, sumere ac transcri-
bere *natura mœda*, hoc est ad verbum vix in-
versa

versa visus est Maro heroicos versus, paucis
immutatis est mutuatus: ut a. Q. Ennio,
quo se aurum colligere legendō profitebatur,
tum a cæteris vel Latinis aut Græcis potissi-
mum, non poëtis modo, sed etiam Oratori-
bus ac Philosophis multo sumisse, ut Ma-
crobius Saturnalium libris docuit: sic ejus-
dem vestigiis insistentes recentiores aliquot
Fulvius Ursinus; Lambertus Hortensius &
Valens Pimpontius reapse ostendunt. Ubi ta-
men Rhetores sua observari volunt præcepta:
Quæ nisi retineantur diligenter videbis in eo
neglectu ac judiciorum discriminēe alios aliis
infeliciores. Evexit ad summum laudis fasti-
gium P. Manutium felix imitandi studium,
cujus oratio merito optimos eloquentiac magi-
stros adæquat, & recociti ipsius Ciceronis ser-
mones habendi sunt, minus in eo felix Lon-
golius a Scotto centones impudenter nimis
(quod pueris permittendum) consuisse judi-
catur. Placet tandem quibusdam aliorum uti
auxilio, cum si non juvant singula multa
prosint, qualem congeriem amant plerum-
que Lexica, quibus virtio verti semper non
debet, quando velut congesta ædificiorum
moles conficit ex diversis partibus, e diversis
fabrorum manibus petitis, e diversis quo-
que auctorum officinis conficitur apparatus:
Suidam optimum Græcæ linguae Histori-
cum

cum ideo forrasse ea quæ illustrium virorum
vitis suo operi inseruit magnam partem ex
Hesychio transcripsisse notat C. i. de vita &
scriptis Porphyrii Lucas Holstenius, cuius tamen
factum excusat quod opus suum perficere nisi
tali testimonio minime potuerit. Aliter judi-
candum foret de Germano auctore Josua
Arndio, qui ea quæ Vossius de Baptismo ex
antiquitate attulerat eodem ordine dissimula-
to tamen Vossii nomine Lexico suo antiquita-
tum Ecclesiasticarum inseruit uti testatur
politissimi ingenii vir magnus Theologus in reeconomia fœderum de Baptismo
Witzius. Non enim postulat necessario ma-
teria, quæ non nititur alterius scriptoris
auctoritate, ut in ea elucidanda hoc modo
premantur alterius vestigia. Sic loqui sic scri-
bere eadem cum judicio ubi exigit rei necessi-
tas auctoribus non erit illicitum : Non ergo
putemus semper optimum esse quod latet,
ne immutescamus alioqui, si nihil dicendum
videatur, nisi quod non invenimus; olim
fuit magni Rhetoris præceptum. Insuper ho-
nestatem Plagii litterarii exemplis Græcorum
Poëtarum conatus fuit probare Henricus
Stephanus sive quis alias qui ad Anacreon-
tem notas composuit p. 31. Edit. Cantabr.
1684. Inquit Anacreontem ex Alcæo quæ-
dam sui poëmatis sumisisse uti & ex Pindaro

nonnulla mutua sumisse Horatium, quæ res
men ita mutuatur ut sea tamen velit videri ea
ita in varias formas commutat, ut vix ab eo
cujus sint, si adsit agnoscí possint, & hoc est
honeste furari: Nam non esse turpe ex anti-
quo scriptore furari docuerunt nos suo exem-
plo Græci, quorum fuita memoriae prodit
sunt quam plurima: Ipse enim Homerus ex
Orpheo & Musæo multa furatus est. Ex Ho-
mero vicissim posteri fere omnes multo plur.
Quid Poëtæ Tragici? Euripides multa non
Homerio tantum, sed & aliis compilavit qui
Homeri ætatem secuti sunt. Sophocles rursus
haud pauca Euripi. Sed nec ipsi Comici alii
ab aliorum scriptis manus abstinuerunt.

Claudius Verderius omnium auctorum cen-
sor acerrimus libro quem de ea re composuit
laborum alienorum subreptores quidem furca
dignos semper judicavit: Attamen ex veteri-
bus nonnulla, non tanquam sua, suis ali-
quando immiscere licitum esse. Ita fere p. 133.
loquitur; sed quemadmodum mutuari non
inhonestum, sic subripere turpissimum est,
ut de Chrysippo fertur, qui totam Euripidis
Medeam suis libris inseruit: de cuius libris ait
Apollodorus Atheniensis, si tollantur quæ
aliena sunt chartam vacuam relinqui. Inter-
rim ea quæ speciem præ se ferunt honesti &
utilis, possunt ea quandoque minime honesta

& utilia putari. Est quædam sicut in aliis rebus in libris componendis casuum varietas, autores æstimandi sunt scriptorum genus, argumenta, periodi, scribendi fines & ordo, denique quicquid pertineat ad summam totius operis, in quibus facillime peccatur si ^{re}genes atque modus non servetur in mutuanda alterius eruditione, vel adducendis iis testimoniis, quæ furtum non prodant, & non nisi parce adhibita ad ornatum vel supplementum orationis egregie conducunt. Est quædam libertas ingenii non indocti hominis sese non adstrictum semper tenere aliorum sententiis: Ut nihil velit nisi quod alii ante ipsum vel invenerunt vel dixerunt. Ita maxime indocti sapiunt & servi ad dominorum loquclam vocem suam componunt, & incipit esse quodammodo ^{ταρχωδη} quod nomen ductum a canticis ad aliorum similitudinem modulatis *Quintil. l. 9. c. 11. Inst.*

Minime serendi sunt illi homines in committendo plagio, qui quicquid in aliis carpentum esse ducunt, ipsi maxime committunt, quasi *ex alvearibus mella subducere*, atque compilare alienas opes, aliis foret exitio, sibi solis absque culpa permisum. Aequum est aliorum lapsus aliquando indicare, sed & æquissimum ab iisdem sese prudenter cavere. Miror quid tam acrem aliorum censorem fecerit

cerit Scioppium cum ejusdem criminis reus
ipse convincitur. Censoria virgula notavit Pe-
trum Galatinum de arcana Catholicae verita-
tis, quem ait omnia sua (suppresso nomine)
desumisse ex libro Martini Raymundi quem
vocat pugionem Christianorum ad impiorum
maxime Judæorum perfidiam jugulandam,
qui auctor ante 400 circiter annos vixit ejus
libri exemplar manuscriptum extat apud Bux-
torfium Basileæ. Sciopp. Diatr. de ling. Ebr. &
Chal. studio p. 663. Sed ecce quid de eo Criti-
co testatur immortalis nominis Hoernbecker
p. 122. in *Papalis bullæ examine*; Non probe
egisse mihi videtur Scioppius, quod librum
non suum videtur astrum inextinctum cum sua ad
Imperatorem allocutione, ita ut fecit con-
junxerit, & sub suo nomine, quasi proprium
fœtum ediderit; quem non ignorabat suum
minime esse, sed Romani Hay, ordinis Be-
neditini, qui librum istum, quem a.
cic. cc xxxi. scripsit, & Scioppius in suas
manus devolutum. a. cic. 13c xxxiv. suo
sub nomine edidit, ipse cic. 13c xxxvi. suo
cum nomine, atque additis variorum ap-
probationibus demum emisit. Magis in hac
re severus judex erat Henricus Valesius quam
quidem mitiora ejus studia ferebant, de quo
in ejus vita refert frater Hadrianus, quod
Plagiarios plurimum oderat: & si qui obser-
vatio-

yationes suas fraude aliqua, aut se inconsul-to nec permittente sibi vindicassent, librisque suis inferuissent plane irascebatur, & quærebatur palam. Quin etiam si vel leve aliquid ad literas pertinens cuiquam dixisset, in voluminibus editis aut rem totam suppressi atque præteriri, aut gratam sui mentionem fieri volebat.

Etiam a turpi plagio absolvendi non sunt eorum superba ingénia, quæ ut videantur præ aliis sapientia alienos fœtus pro suis divulgant & integros sèpius commentarios suo nomine insignitos in publicum protrudunt, qua re sicut adulteri, liberos, alios quam revera sunt agnoscere faciunt parentes, & genus humaanum nescio qua prodigiosa mixtura confundunt, alieno partu rem solent augere & alterius sudore inanem emendicare gloriam: Non bene cesserat Angelo Basso a patria Politiano plagium, cum Florentiæ interpretationem Homericæ Iliados aggredetur, quod non sine ostentatione quæ de Homeri poëmate perscripta fuerant ab Herodoto auditoribus suis recitabat, cum nondum is auctor in Latinam Linguam versus à nemine fere legeretur, forte tunc præsens Janus Lascarus Grace bene doctus homo, facete admodum Angelo respondebat; Dic mihi quæso quo ore Herodoti opus insigne, quod ante tot secula

conscriptum est, in tanto cœtu ut tuum recitasti Colomes. Keim. litt. c. 31. ex Duaren. Factum fere simile adducit Burton Hist. Linguae Gr. p. 55. Ait ibi Johannem Phræam Anglum Colleg. Baliolensis socium Diodori 6. libros vertisse, illamque versionem Poggium tractum fuisse & pro suo in publicum extrusisse, idque testari quoque Brian Twyn. Antiq. Oxon. l. 3. scilicet nondum satisfecit nostris seculis tanto labore undique conquisita eruditio, quæ tamen modico optimorum auctorum numero contenta esse poterant, saltem qualis nunc patefacta est multitudo esse non debebat ut quæ antiquiores semel bene dixerant, recentior ætas denuo male repeteret, atque interposita sua glossematum insania perversissime augeret. Marinum Sanutam Burchardum fere descripsisse notavit adversus Baronium p. 148. Casaubonus. Idem felicissimi ingenii vir G. Naudens. Bibliog. Pol. p. 63. de Taisnero; Bartholomæi Cœlitis Bononiensis integrum librum convolvavit, ac in suum opus Mathematicum transtulit. Johannes Taisnerus plagiarius insignis, & impudentior longe Horatii cornicula cum præterea tractatum etiam de magnete a Petro Peregrino Gallo quondam editum furto vindicavit. Sic aliorum plurimis tacite se voluit ornare Bonifacius Rhodiginus is enim frequenter premit vestigia H. Salmut

mut e quo quæ de iudis veterum ad Panciroll.
tit. 60. de Papyr. itidem p. 260. de Alchymia
scripsierat Bonifacius Hist. Ludicr. l. 5. c. 30.
& 31. & l. 3. c. 4. sicut multa alia desumfit.

Non tam miror quando conficienda sunt
eruditorum encomia aut βιωγεφία, vel
etiam anteacti temporis ignota series, quod
auctore ex alterius penu aliquid promat quod
nunquam ipsi suum ingenium suppeditaret.
Præsertim cum hic multis vetustioris ac recen-
tioris xvi exemplis non adeo sit munitus & in-
structus, uti de Platina Mornæus retulit, qui
ex Martino Polono anno 1270. de verbo quasi
sua descripsit. *Myst. inq.* p. 260. & Corne-
lius Tollius appendicem suam ad Pierium Val-
erianum de litteratorum infelicitate ex par-
te e Scevolæ Samartani elogii desumfit. Mi-
rror magis quod narrat in *Opusculis* p. 138. Paul-
lus Colomesius de omnis politioris litteraturæ
promocondo Claudio Salmatio cui multum
librorum numerum cedere nunquam fuit ne a
quinto decimo anno difficile, quod Holoboli
Rhetoris notas ad aras Dosiadæ pro suis in pu-
blicum emisit, cum tamen totum illud nego-
tium lectoribus suis clam habere voluerit.
Semper ego candorem eum adesse debere ar-
bitror in quovis etiam scriptorum genere;
agnoscere per quos profecerit. Tuta magis eæ
sunt merces ubi genuina singulis bonis probæ

notæ imprimuntur vestigia. Quod si obser-
vasset Philippus Beroaldus fortasse ea censura
ipsum non dignum judicasset *Claudius Verderius*
Cension: in auct. p. 158. quod vir fuisset dictio-
nariis quibusdam addictus, e quibus sua eruit
omnia, segnissimus in Apulejum Oscitans.
Nunquam G. Burton quod Persicæ linguæ
λεύφαντα e Brissonii Regno Persarum desum-
serit audiret. Nec Celeb. Hoornbeekius de
Theol. Patrum in vita Justini Joh. Georgium
Dorscheum ita notasset quod admiranda præ-
sepis Bethlemitici descripscerit ex Calaubono
adv. Baron. Exerc. 2. aut excellentissimus Voc-
tius Biblioth. p. 361. de Abrahamo Gorlæo
non dixisset quod is adolescens ingenii non
contemnerendi sed ἀπειρος ex Tarelli scriptis
sua excepterit. Denique nec Cœlius Rhodius
ginus audisset quod pro more ex Æliano no-
mine ejus dissimulato Antiquas suas Lectiones
retulisset. vid. *Salmut ad Panciroll.* tit. 10.
pag. 181.

Ea autem eruditio non debet esse Philoso-
phorum alterius scripta compilare, quibus
in nata quædam differendi oportet esse libertas,
absque ea quorundam servitute, quæ loqui
sine auctoritate erubescit, vel quæ ex aliorum
scriptis nimium sapit indigna prudentia, id-
que in illis rebus quæ ex fontibus naturæ de-
ducendæ sunt, ubi magis ingenium atque
docta

docta liberi hominis indagatio locum habere
debet. Pretium facit Sarisberiensis Polycratii
diligens studium de multis haud ita vulga-
ribus differendi, atque veterum quorundam
scriptis facile adæquanda eruditio, quod ta-
men plurimorum veterum plurimis incedat or-
natus cum ea sincera libertate quis credat pos-
se consistere: Id studium quoque Cartesii fuisse
judicatur, quem ex Gomesii de Pereira libro
Margarita Philosophica plurima sua descripsisse
ferunt. & ipse quoque Cartesius aliquando
succensuit Regio, quod quæ ipse de rerum
natura composuerat ipso inconsulto ex au-
toris autographo descripta tanquam sua fe-
cerat exire. Velim ergo diligenter ut obser-
vetur ætas auctorum atque tempus quo
corum libri lucem adspicere cepere, ut
omnes lites dirimantur, quis primus inven-
tor & auctor habeti debeat, quæ forte
~~curva~~^{curvata} sibi moyere possunt quando ex
ore alterius talia excerpunt, vel clandesti-
no alicujus manu scripta auferunt, quæ
pro suis erudito orbi propinant.

Hac sunt paucis quæ de litterario Plagia
volui notare, quæ tibi vir Clarissime nunc
exhibeo, quæque si forte spem quam de me
in hac re concepisti non sustentent credas
salem ad ea eo libeatius me passum fuisse
trahi, quo magis considerem sub tutissimo

nominis tui Clarissimi patrocinio hæc inventura adversus maledicos refugium, quo si tu velis dignari vicissim ego sicut semper feci omnibus viribus, studio, labore & diligentia contendam ad amplificandas vestras virtutes domi atque foris.

Valc.

ex Museo.

Prid. Kal. August.

CIC 100 LXXXIII.

IN

JACOBUM THOMASIUM

de Plagio Literario &

JOANNEM ALBERT. FABRUM

De Plagiariis &c.

Indiculus.

Bdias (Babylonus) Faber. N. 13.

Acciajolus (Donatus) Thomas. §. 347.

Aegineta (Paulus) Faber. N. 57.

Aelianus (Claudius) Faber. N. 5.

Aeneas Faber. 3.

Afra-

- Afranius (—) Thomas. §. 348.
- Africanus Julius Sextus Faber. N. 3.
- Agathemeris Faber. N. 80.
- Aidius (Andreas) Thomas. §. 349.
- Albertus Magnus Faber. N. 68.
- Aleciatus (Andreas) Thomas. §. 352.
- Aldrovandus (Ulysses) Faber. 47.
- Alexander Monachus Thomas. §. 353.
- Alexander (Natalis) Faber. 85.
- Allatius (Leo) Faber. 46.
- Alstedius (Joan. Henric.) Thomas. §. 354.
- Ambrosius (—) Thomas. §. 355.
- Andreas Medicus Thomas. §. 358.
- Andreas (Joh.) Thomas. §. 359.
- Anianae Faber. 17.
- Apollonius Pergaeus Faber. 63. & 97.
- Apostolius Faber. 67.
- Apulejus Faber. 58.
- Aratus Solensis Faber. 62.
- Archimus (—) Thomas. §. 360.
- Aretinus (Leonth.) Thomas. §. 361.
- Ariostus (Ludov.) Thomas. §. 362.
- Aristophanes Thomas. §. 363.
- Aristoteles Thomas. §. 364.
- Artemidorus Faber. 80.
- Autumnus (Bernardus) Faber. 99.
- Avendanus (Christophorus) Thomas. §. 366.
- Averroes Faber. 68.
- Balsamo Faber. 19.

- Bandinus* (—) Thomas. §. 367.
Barbosa (Augustinus) Faber. 27.
Bartolus à Saxoferrato Thomas. §. 368.
Bathyllus (—) Thomas. §. 2.
Baudrand. (Michael Antonius) Faber. 79.
Beckerus (Georgius) Thomas. §. 369.
Bellermontanus (Nicolaus) Thomas. §. 370.
Bellonius (Petrus) Thomas. §. 371.
Billus (Nicolus) Thomas. §. 372.
Benedictus (Joannes) Faber. 41.
Bernartius (johannes) Faber. 38.
Berneggerus (Matthias) Faber. 45.
Bivarius (Franciscus) Thomas. §. 351.
Buccacius (Joannes) Faber. 95.
Bucalinus (Trajanus) Faber. 26.
Bodinus (Johannes). Thomas. §. 373.
Brassicanus (Joh. Alexander) Thomasius. §. 374.
Brotheus Faber. 99.
Brunnerus (Joh.) Faber. 81.
Bulengerus (Julius Cæsar) Thomasius. §. 653.
Burgo (Lucas de) Faber. 97.
Butskius (Samuel) Faber. 76.
Calliphanes Thomas. §. 375.
Calvisius (Sethus) Faber. 23.
Cardanus (Hieronymus) Thomasius. §. 376.
Carrio (Ludovicus) Thomasius. §. 378.
Cassiodorus Faber. 17.
Castilio sive Castellio (Sebastianus) Faber. 25.
Castelfrancus Thomasius. §. 354.

- Cedrenus (Georgius.) Thomasius. §. 380. Fab. 17.
Celsus Poëta. Thomasius. §. 383.
De la Cerdá (joan. Ludovic.) Thomas. §. 384.
Chabotius (Pet. Gualth.) Faber. 99.
Chassaneus (Bartholomeus) Thomas. §. 385.
Chifletius (Joan. Jacobus) Thomasius. §. 387.
Chrysippus Thomasius. §. 388.
Cicero (M. Tullius.) Thomas. §. 392.
Clapmarius (Arnoldus) Thomas. §. 393.
Clarius (Isidorus) Faber. 14.
Cognatus (Gilbertus) Thomasius. §. 395.
Colomesius (Paulus). Faber. 51.
Combesis (Franciscus) Faber. 71.
Corasius (Joannes) Thomasius. §. 390.
Corderius (Balthasar) Faber. 70.
Cratius (Nicolaus) Faber. 21.
Ctesias Thomasius. §. 397.
Cujacius (Jacobus) Thomas. §. 398.
Europalates (Joannes) Thomasius. §. 400.
Damascenus (Joannes) Thom. §. 401. Faber. 10.
Damastes (—) Faber. 80.
Delrio (Martinus) Faber. 49.
Demetrius Grammaticus Thomasius. §. 402.
Demetrius alias Thomas. §. 403.
Demosthenes Thomasius. §. 404.
Deusingius (Antonius) Faber. 94.
Diagoras Thomasius. §. 405.
Dinarchus Thomasius. §. 407.
Dio Cassius Thomas. §. 408.

- 78 : Plagiariorum Syllabus.
Diodorus Siculus Faber. 5.
Diogenianus Thomasius. §. 655.
Dioscorides Thomasius. §. 657.
Doletus (Stephanus) Thomas. §. 409.
Donatus Marcellus Thomasius. §. 413.
Dorscheus (I. Georg.) Faber. 48.
Draudius (Georgius) Thomas. §. 659.
Durand (Guilielmus) Thomas. §. 414.
Durerus (Albertus) Faber. 89.
Emserus (Hieronymus.) Thomas. §. 662.
Ens (Caspar) Faber, 82.
Ephialtes Thomas. §. 415.
Ephorus Thomas. §. 416.
Eratosthenes Thomasius. §. 417.
Eribus Thomasius. §. 418.
Etymologici Magni Auctor. Thomas. §. 663.
Faber. 65.
Eugamon Thomasius. §. 419.
Eunomius. Thomasius. §. 420.
Eusebius. Thomasius. §. 421. Faber. 23.
Eustathius Faber. 9.
Faber (Antonius.) Thomasius. §. 422.
Faber (Petrus) Thomasius. §. 423.
Fabricius (Guido) Thomasius. §. 427.
Fernandez (Alphonsus.) Thomasius. §. 428.
Fidentinus. Thomasius. §. 429.
Flacius (Matthias) Illyricus. Faber. 96.
Flavius Cn. Thomas. §. 430.
Fernerius (Guilielmus.) Thomas. §. 432.

Fab.

- Forsterus* (Valentinus) Thomasius. §. 433.
Fortius (Leonhardus) Faber. 4.
Franzius (Christianus) Faber. 29.
Frassenius (Claudius) Faber. 84.
Friderici (I. B.) Faber. 7.
Fulgentius Faber, 95.
Fulgosiis (Raphaël) Thomasius. §. 434.
Fullerus (Nicolaus) Faber. 39.
Funccius (Joannes) Faber. 21.
Gaiius (Andreas) Thomasius. §. 435.
Galatinus (Petrus) Thomas. §. 436. Faber. 67.
Galenus Faber 11.
Gariopontus Faber. 59.
Glycas (Michaël) Faber. 18.
Gartnerus (Andreas) Thomasius. §. 437.
Gastius (Joannes) Thomasius. §. 438.
Geisius (Jo. Guerner.) Thomasius. §. 439.
Genebrardus (Gilbertus) Thomasius. §. 440.
Gerardus (Johannes) Thomasius. §. 441.
Germbergius (Hermannus) Thomas. §. 442.
Gilinus (Camillus) Thomasius. §. 443.
Giphanius (Obertus) Thomasius. §. 445.
Goclenius (Rodolphus) Thomasius. §. 449.
Goraddivus (Regius) Faber. 22.
Gothofredus (Dionysius) Thomas. §. 668.
Goulartius (Simon) Faber 96.
Grangerius (Bonaventura) Thomasius. §. 451.
Gratianus Thomas. §. 452.
Grotius (Hugo) Faber. 43.

- Gruterus* (Janus) Faber. 73.
Harmatolus (Georgius) Thomasius. §. 453.
Hedlerus (Matthæus.) Thomas. §. 668.
Heinsius (Daniel) Faber. 24.
Hellenicus. Thomasius. §. 454.
Helvicus (Christoph.) Faber. 23.
Heraclides Thomasius. §. 456.
Hermippus Thomasius. §. 457.
Herodotus Thomasius. §. 458.
Hesiodus. Thomasius. §. 459.
Hesychius Illustris Faber. 64.
Hesychius Milesius. Thomasius. §. 460.
Heurnius (Joannes) Thomasius. §. 461.
Hibernicus (Thomas.) Thomasius. §. 462.
Hierodes. Thomasius. §. 463.
Hieronymus. Thomasius. §. 464.
Hilarius. Thomasius. §. 466.
Hispanus (Petrus.) Faber. 34.
Hæschælius (David) Thomasius. §. 467.
Hofmannus (Joh. Jacob.) Faber. 78.
Hollanderus (Joannes) Faber. 98.
Homerus. Thomasius. §. 468. Faber. 12.
Hotomannus (Franciscus) Thomasius. §. 469.
Hyperides. Thomasius. §. 470.
Fajan Maior. Thomasius. §. 471.
Jordanus, sive *Fornandes*. Thomas. §. 472.
Jovinus (Paulus) Faber. 90.
Iseus Rhetor. Thomasius. §. 473.
Isidorus Hispalensis. Thomasius. §. 474.

Isocras.

- Iosocrates*. Thomasius, §. 476.
Juretus (Franciscus.) Thomas. §. 477.
Kesembrock (Hermannus) Thomas. §. 473.
Kircherus (Athanasius) Faber. 97.
Kitschius (Henricus) Faber. 40.
Kuranides. Faber. 61.
Labbe (Philippus) Thomasius. §. 479.
Lambinus (Dionysius) Thomas. §. 480.
Lancilorus (Curius.) Thomas. §. 481.
Langius (Josephus.) Thomas. §. 482.
Langius (Wilhelmus.) Thomas. §. 483.
Laurembergius (Petrus) Faber. n. 94.
Leclius (Jacobus.) Thomas. §. 671.
Leo Imperator. Thomas. §. 484. Faber, n. 1.
Lesnauderius (Petrus.) Thomas. §. 485.
Libbenthalius (Christianus) Thomas. §. 486.
Lindenbrogius (Fridericus) Thomas. §. 676.
Lipsius (Justus) Thomas. §. 487. Faber. n. 6
Livius Faber. n. 5.
Lombardus (Petrus) Thomas. §. 493.
Lubinus (Eilhardus) Faber. n. 8.
Lullius (Raymundus) Faber. n. 42.
Machiavellus (Nicolaus.) Thomas. §. 502.
Macrobius. Thomas. §. 503.
Magirus (Joannes) Faber. n. 16.
Maimburgius (Ludovicus) Faber. n. 93.
Maldonatus (Joannes) Thomasius. §. 677.
Malvenda (Thomas.) Faber. n. 15.
Manderstonus (Guilielmus) Thomas. §. 504.

- Manutius* (Aldus) Thomas. §. 505.
Manutius (Paulus) Faber, n. 35.
Marcellus Empiricus. Faber. n. 60.
Matthias (Christianus Dithimarsus) Tho. §. 506.
Menagius (Ægidius) Faber, n. 65.
Menander () Thomasius. §. 507.
Merula (Gaudentius) Thomas. §. 678.
Mireus (Aubertus) Thomas. §. 508.
Modius (Franciscus) Thomas. §. 510.
Muretus (Antonius) Faber, n. 44.
Neander (Joannes) Faber, n. 9.
Nicephorus Faber. n. 17.
Origanus. (David) Thomas. §. 511.
Onzelius (Jacobus] Faber. n. 32.
Palmerius (Jan. Mellerus) Thomas. §. 680.
Pachymeres (Georgius) Faber, n. 20.
Pandorus Faber. n. 17.
Panormitanus () Thomas. §. 512.
Panyasis () Thomas. §. 513.
Paracelsus (Theophrastus) Thomas. §. 514.
Pareus (Joh. Philippus] Faber. n. 74.
Parkerus (Samuel) Thomas. §. 515.
Petavius (Dionysius) Faber. n. 54.
Petra Sanda (Sylvester) Faber. n. 30.
Philemon () Thomas. §. 516.
Philoponus (Joannes) Thomas. §. 517.
Philostratus () Thomas. §. 518. Faber. n. 12.
Pisander () Thomas. §. 519.
Pithaus (Petrus) Thomas. §. 520. Plan

- Plato (Cōmicus) Thomas. §. 521.
 Plato (Philosophus) Thomas. §. 522.
 Plinius (Senior) Thomas. §. 683.
 Plotinus () Thomas. §. 524.
 Politianus (Angelus) Thomas. §. 525.
 Pollux (Julius) Thomas. §. 527.
 Polus (Galpar Gillis) Faber. n. 9.
 Polyænus Faber. n. 3.
 Pontanus (Jacobus) Thomas. §. 687.
 Possevinus (Antonius) Thomas. §. 689.
 Proclus Lycius Faber. n. 97.
 Prosper Faber. n. 17.
 Ptolemaeus Faber. n. 97.
 Pulmannus (Theodorus) Faber. n. 99.
 Rævardus (Jacobus) Thomas. §. 528.
 Raimondus (Raphaël) Thomas. §. 29.
 Raimundus (Florimundus) Faber. n. 92.
 Ramiresius (Laurentius) Thomas. §. 530.
 Ramus (Petrus) Faber. n. 37.
 Raudensis (Antonius) Thomas. §. 531.
 Ravellinus (Franc. Martin.) Thomas. §. 690.
 Rhodiginus (Lud. Cael.) Thomas. §. 532.
 Riffus (Gealt. Herm.) Thomas. §. 691.
 Rittershusius (Nicolaus) Thomas. §. 534.
 Rondeletus (Wilhelmus) Faber. n. 83.
 Sabinus (Angelus) Faber. n. 99.
 Sala (Antonius) Faber. n. 98.
 Salmastius (Claudius) Faber. n. 520.
 Salmero Faber. n. 70.

- Sanderus (Antonius) Faber. n. 98.
 Sarisberiensis (Joann.) Thomas. §. 535.
 Scalger. (Julius Cæsar) Thomas. §. 536.
 Scaliger. (Iosephus) Faber. n. 53.
 Scapula (Joannes) Faber. de Lexic. Graec.
 Exercit. §. XVIII.

- Scetus (Marianus) Faber. n. 17.
 Schafshausen (Nicolaus) Thomas. §. 539.
 Schneidewinus (Joann.) Thomas. §. 540.
 Scioppius (Gaspar) Thomas. §. 542. Fab. n. 28.
 Schottus (Andreas) Faber. n. 50.
 Schutze (Wilhelm. Ignatius) Faber. n. 77.
 Simonius (Richardus) Faber. n. 87.
 Solinus (C. Jul.) Thomas. §. 543.
 Sommerfeldus (Jacobus) Thomas. §. 546.
 Sophocles () Thomas. §. 547.
 Spencerus (Joannes) Thomas. §. 693.
 Speronius (Specro) Faber. n. 27.
 Spina (Bartholomæus) Thomas. §. 548.
 Stephanus (Robertus) Thomas. §. 549.
 Stephanus (Henricus) Faber. n. 70.
 Stukkias (Joh. Guilielm.) Faber. n. 88.
 Suidas () Thomas. §. 550. Faber. n. 5.
 Syncellus (Georgius) Thomas. §. 552. Fab. n. 17.
 Sweertius (Franciscus) Faber. n. 6.
 Taisnerus (Joannes) Thomas. §. 553.
 Taubmannus (Fridericus) Faber. n. 73.
 Terentius Thomas. §. 554.
 Teukerus (Michael) Thomas. §. 555.

- Theodestes () Thomas. §. 556.
- Theodorus. Faber. n. 9.
- Theon () Thomas. §. 557.
- Theopompus () Thomas. §. 558.
- Theostrides () Thomas. §. 559.
- Thomæus (Leonicus.) Faber. n. 94.
- Thomas Aquinas () Thomas. §. 560.
- Thuanus (Jacob. Aug.) Faber. n. 30.
- Tiraquellus (Andreas) Thomas. §. 563.
- Toletanus (Petrus) Thomas. §. 565.
- Tomasinus (Jacob. Philipp.) Faber. n. 21.
& 31.
- Tremellius (Emanuël.) Thomas. §. 566.
- Turnebus (Adrianus) Thomas. §. 568.
- Tympius (Mattæus) Thomas. §. 594.
- Vairenius (Hieronymus) Faber. n. 48.
- Vaninus (Jul. Cæsar) Thomas. §. 695.
- Varillesius (Antonius) Faber. n. 9.
- Vatabius (Franciscus) Faber. n. 69.
- Vegetius (Flavius) Faber. n. 2.
- Vesalius (Andreas) Thomas. §. 571.
- Vistorinus () Thomas. §. 572.
- Victorius (Petrus) Thomas. §. 573.
- Villa Vicentius (Laurentius) Faber. n. 36.
- Vincentius (Bellovac.) Thomas. §. 574.
- Virgilius. Thomas. §. 576.
- Vitellio. Faber. n. 97.
- Vuerbiensis (Godofredus) Faber. n. 17.
- Vorsteins (Johannes) Faber. n. 75.

- Vossius* (Gerard. Joan.) Thomasius. §. 578.
 Faber. n. 1. in fine.
- Ursinus* (Bernhard.) Thomas. §. 581.
- Ursinus* (Fulvius) Thomas. §. 583.
- Urspergensis* (Abbas) Thomas. §. 585.
- Weckerus* (Jo. Jacob.) Thomas. §. 696.
- Wendelinus* (Marc. Frider.) Thomas. §. 592.
- Wouwerius* (Joannes) Thomas. §. 593.
- Zonaras* (Joannes) Faber. n. 19.

A D D E N D A.

ALCYONIUS (Petrus) superiori se-
 culo Ciceronis librum de Gloria surripuisse
 & aboleuisse creditur. Konig. Biblioth. Vet. &
 Nov. pag. 792. V. Cicero.

A RETINUS (Leonardus:). De eo
 Monsr. Gallois dans la Traité des Bibliothè-
 ques. pag. 204. Leonard Aretius l'avoit déjà
 donnée en langue Gotbique mais il avoit supprimé
 le nom de l'Auteur, de sorte que quand cet Are-
 tin fut mort, Christophe Personne l'accusa de lar-
 cin, parce qu'ayant lui même trouvé un autre
 exemplaire, de cette Histoire en la même langue ;
 et la divulga sous le nom de son Auteur, & ainsi
 convainquit l'Aretin de Plagianisme. Vide &
 Christian. Liberii Bibliophilæ. pag. 62.

ARISTO descripsit Eudorum de Nilo. Stra-
 bo Geograph. Lib. viii.

BUCHANANUS (Georgius) dicitur versio-
 nem

nem Euripidis Medeæ pro sua edidisse autore Henrico Stephano cuius verba adscribo. Eodem certe modo furti *insimulatum*, fuisse Georgium Buchananum audiui, quum ejus Medea (id est Euripidis Medea ab eo Latine versa) in lucem prodit. In aliqua enim Bibliotheca latenter hanc Latinam Medeam surripuisse, ac suam tandem fecisse. De bene Instituend. Ling. Græc. Stud. pag. 116.

CALEPINUS (Ambrosius) totam Nicolai Perotti Cornucopiam Dictionario suo inseruit quod qui fecerit hisce emarrat Bailletus. Mais pour specifier quelque chose de plus particulier sur la conduite de Calepin, il est bon de scâvoir que n'etant pas hommes de Lettres, il ne songeoit a rien moins qu'a se faire Auteur, jusqu'au ce qu'il ayant vu la Comme d'abondance de Nicolas Perot, & qu'il ayant appris que cet homme sembloit vouloir desavouer & abandonner ce fruit de ses études seculieres & profanes, & renoncer à la qualité de Pere dans la pensée que celle d'Archevêque en feroit deshonorée, il crut pourvoir profiter de ce degout, & il vouloit insérer cet ouvrage dans son Dictionnaire comme s'il en eust été l'Auteur, Jugem. des Scavans, Tom. II. pag. 47.

CARTESIUS. Hunc quædam ex Harniotto descripsisse innuit Monsr. Bayl Nouvell. de la Republ. des lettres de Mois de Juin. I.

1685. pag. 666. Multa ab antiquis emendicasse Michaël Angelus Fardella contendit auctibus Actor. Lipsiensium Collectoribus Mens. Januar. Anna. 1694. pag. 40.

DIOSCORIDES, non Herophilus ille cognomento Phocas sed junior, non erubescit transcribere ex libris Nigri, & Pamphili, & Dioscoridis Anazarbae, atque ante hos Cratevæ, & Theophrasti, & Heraclide Tarentini, & aliorum innumerosum. Hæc Latine tantum descripti ex Galeni Proœmia explication. dictionum expletarum Hippocratis.

FABER. (Tanaquillus.) Etiam magnus hic vir insimulatur Plagii; nam librum suum de poétarum vītis ex Gyraldo fere transcripsisse vult Bailleus Juzem. des Scavans. Tom. II. part. I. pag. 199.

GOLTZIUS (Hubertus) vir licet multijugæ lectionis, Martinii Smetii Inscriptiones tamquam a se collectas cum orbe literato communicasse in poëmate inscriptionibus permisso ab Hadriano Damman Gand. accutator.

*Sed neque Te Goltzi decuit quæ Smetianum
Priva reliquisset viduæ, tua dicere cunctis
Vendereque: os hominis? postliminione putas
Vindictus peterent Manes, & possekuma proies.*

HORATIUS. Nec is plagii suspicione potuit effugere, ita enim ex Vossio

Bailetus. Porphyron un de ses anciens Scholastes cité par Vossius dit qu'il avoit pris tout ce qu'il avoit de meilleur dans le livre que Neoptolomeus Auteur Grec. avoit sur ce sujet, quoique ce passage ne paroisse pas dans ce que Cruquius nous a donné du Scholiaste. Jugem. des Scavans. Tom. IV. pag. 22.

JUNIUS Franciscus) quæ scripsit in Biblia desumisit ex Tremellio. Scaligeran. pag. 46.

LANGLOTTUS (Dominicus.) De ejus libro de Racines Grecques hæc Bailetus. Tout n'y est pas également juste mais il ne dit rien de lui-même, & il ne se rend pas toujours garand de ce que disent les autres. Jugem. de Scavans. Tom. III. pag. 142.

LINDENBROGIUS (Henricus.) Hic si ex Vossii ore quæ narrat Colomesius, vera sunt, ipsos libros ex Bibliotheca sancti Victoris, clam sustulit. M. Vossius inquit, m'a dit qu'il avoit appris de M. du Puy l'ainé qu'Henry Lindenbrog étant à Paris, & allant souvent à la Bibliothèque de S. Victor sous prétexte d'y étudier, y déroboit toujours quelques manuscrits. Opuscul. pag. 121. Verum ego siquidem ore tenus tradita sunt vix fidem hisce tribuerim.

LAURENTIUS (Andreas) ex Montano pleraque sua exscripsit autore Petro Laureinbergio

gio Procestr. Anatom. Lib. I. cap. XI.
pag. 126.

L A M B I N U S (Dionysius.) Hic in suis in
Lucretium Commentariis explicationem at-
que sententiam Hieronymi Mercurialis de
pestifero morbo quo genitalia amputare coge-
bantur tamquam suam edidit. H. Mercurial.
Var. Lect. L. 3. cap. 12.

M A C R O B I U S fere Plutarchum de-
scribit observatore H. Mercuriali cuius hæc
sunt verba. *Macrobius, qui totum Saturna-*
lium suorum septimum librum ex Symposiaco Plu-
tarchi verbotenus furatus illius numquam mentio-
nem fecit, si a nobis interdum damnabitur, cum
ingratitudinis suæ debitas luere pœnas æqui judi-
cies clamabunt, quem ad modum hoc loco, ubi Plu-
tarchi quem Latinum ejus nomine occulio faciebat,
vestigia deserere, & medicorum vias ingredi
non veritus, calumniis locum satis amplum para-
vit. Variar. Lection. Lib. III. cap. 5.

M A I M O N I D E S omnia fere quæ ha-
bet in libro de Idololatria ex Titulo Tal-
mudico qui est de cultu extraneo descriptis
uti notat Dionysius Vossius in Notis ad
Maim. de Idololatr. pag. 2.

M U R E T U S (Marcus Antonius.) Hic dici-
tur Pinciani emendationes pro suis edi-
tis. Post illam autem Frobenii editionem,
ita loquitur Henricus Stephanus, quæ Eras.

mi tantum Annotations habebat, prodierunt aliae & quidem ex eadem urbe, qua & alias, a Pin-
ciano scriptas, haud paulo ampliores illis adjiciunt: sed quum viri in duos locos inciderim ubi Mure-
nus hujus viri, qui optime & ipse de Senecæ li-
bris meritus est mentionem faciat, incidi tamen
jam in duos ubi quæ tamquam pro suis affert,
illius esse comperi, &c. Ad Senecæ Lectionem
Procedopoejæ. pag. 203.

NEBRISSENSIS (Antonius.) Hic suo sub-
nomine edidit Grammaticam, quam eruditissi-
mus Jesuita Joan. Lodovicus de la Cerdia affir-
matur confecisse. Testem habeo Baillé-
tum. Jugem. des. Scavans. Tom. III.
pag. 82.

PALLADIUS multa accepit a Columel-
la. Hier. Mercurial. Var. Lect. lib. 2. cap. 23.

PLINIUS omnia accepit ab Aristotele.
Hier. Mercurial. Var. Lect. l. 2. cap. 24.

PALLADAS Poëta a Petro Victorio
Variar. Lect. L. xvi. cap. 15. valde laudatus,
ut in libro de Poëtis Græcis autor est Vof-
fius, tamquam summus Plagiarius ac fur ab
Henrico Stephano describitur, in præf. An-
tholog. præm.

PEROTTUS Nicolaus. De Hoc ex Pau-
lo Iovio narrat Henricus Stephanus non defuis-
se ex æmulis qui Polybii tradicionem, antiquissi-
mam fuisse, furtoque surreptam, existimat.

in

in dialogo de bene instituendis Ling. Græc. Studiis. pag. 116. Videſis elegantissimum Il- lustr. Hueti librum de interpretibus pag. 221. Bailletum Jugem. des Scavans. Tom. III. pag. 335.

S T A D I U S (Joannes) Brugensis in Gal- liam aufugit clam secum sumens multa anti- qua manuscripta, uti conqueruntur Brugenses Teste Ortelio ad Camdenum. *Camden. Epiftol. 25.*

STENONIS (Nicolaus) accusatur a L. Bla- fio quod ei inventionem vasorum salivalium furriperit. Sed se defendit. *Epift. 24. Cent. 3.* Quod Vitelli in intestina transſitum aliis furri- puerit, sed se purgat *Specim. Clem. Myolog. pag. 67.*

STEPHANUS (Henricus) non solus dicitur autor Thesauri Ling. Græcæ, imo interpreta- tiones Xenophontis & Zozimi I. Leundavio furripuisse. *Baillet. Jugem. des Scav. Tom. II. pag. 136.*

T U R S E L L I N U S (Horatius) non, ut Clarissimus Voetius indicavit libellum de par- ticulis lingue Latinæ ex Stewechio descripsit, sed solummodo, siquidem adhuc sub ju- dice lis est an *M. Terentius Scaurus*, an vero ejus filius *P. Terentius Scaurus* cum confecerit, adoptavit, autore Bailleto. *Ibid. pag. 33.*